Yuhanna

Yuhanna 1

1 Başlangıçta Söz vardı, ve Söz Tanrı'yla birlikteydi, ve Söz Tanrı'ydı.
2 Başlangıçta o, Tanrı'yla birlikteydi.
3 Her şey onun aracılığıyla var oldu; ve var olan hiç bir şey onsuz olmadı.
4 Yaşam ondaydı; ve yaşam insanların ışığıydı.
5 Ve ışık karanlıkta parlar; ve karanlık onu kavramadı.
6 Tanrı'dan gönderilmiş bir adam vardı, adı Yuhanna idi.
7 O, tanıklık için, Işık hakkında tanıklık etsin ve herkes onun aracılığıyla iman etsin diye geldi.
8 Kendisi o Işık değildi, ama o Işık hakkında tanıklık etmeye gönderildi.
9 Gerçek Işık dünyaya gelen her insanı aydınlatandı.
10 O, dünyadaydı, ve dünya onun aracılığıyla var oldu, ve dünya onu bilmedi.
11 Kendininkilere geldi, ve kendininkiler onu kabul etmediler.
12 Ama onu kabul edenlerin hepsine, onun adına iman edenlere, Tanrı'nın oğulları olma yetkisi verdi;
13 Onlar ne kandan, ne bedenin isteğinden, ne de insanın isteğinden değil, ama Tanrı'dan doğdular.
14 Ve Söz beden olup inayet ve gerçekle dolu olarak aramızda yaşadı, biz de onun yüceliğini, Baba'dan biricik doğmuş olanın yüceliği olarak gördük.
15 Yuhanna onun hakkında tanıklık etti, ve bağırarak dedi: Benden sonra gelenin benden önceliği var; çünkü o benden önce vardı, diye sözünü ettiğim kişi budur.

16 Ve hepimiz onun doluluğundan aldık, ve inayet için inayet.
17. Çünkü yasa Musa aracılığıyla verildi, ama inayet ve gerçek İsa Mesih aracılığıyla geldi.
18. Hiçbir zaman hiç kimse Tanrı'yı görmemiştir; Baba'nın bağrında olan biricik Oğul onu bildirdi.
19 Ve Yahudiler, Sen kimsin? diye kendisine sormak için Yeruşalem'den kâhinlerle Levililer'i gönderdikleri zaman Yuhanna'nın tanıklığı şudur;
20 Ve açıkça konuştu, ve inkâr etmedi; ve, Ben Mesih değilim, diye açıkça konuştu.
21 Onlar da kendisine, Öyleyse ne? Sen İlyas mısın? diye sordular. O da, Değilim, dedi. Sen o peygamber misin? Ve o cevap verdi: Hayır.
22 O zaman ona dediler: Sen kimsin? öyle ki, bizi gönderenlere cevap verelim. Kendin için ne diyorsun?
23 Ben, Yeşaya peygamberin dediği gibi, Rab'bin yolunu düzeltin, diye çölde bağıranın sesiyim, dedi.
24 Ve gönderilenler Ferisiler'dendi.
25 Ve ona sorup kendisine dediler: Öyleyse, sen ne Mesih, ne İlyas, ne de o peygambersen, neden vaftiz ediyorsun?
26 Yuhanna onlara cevap verip dedi: Ben suyla vaftiz ediyorum, ama aranızda tanımadığınız biri duruyor;
27. Benden sonra gelip benden önceliği olan odur, ben onun çarığının bağını çözmeye layık değilim.
28 Bu şeyler Ürdün'ün ötesinde olan Beytabara'da, Yuhanna'nın vaftiz ettiği yerde oldu.
29 Yuhanna ertesi gün İsa'nın kendisine doğru geldiğini görerek dedi: İşte dünyanın günahını kaldıran Tanrı Kuzusu.
30 Kendisi için, Benden sonra bir adam geliyor ki, benden önceliği var; çünkü o benden önce vardı, dediğim kişi budur.
31 Ve ben onu tanımıyordum; ama o İsrail'e açıklansın diye ben suyla vaftiz ederek geldim.

32 Ve Yuhanna tanıklık edip dedi: Ruh'un güvercin gibi gökten indiğini gördüm, ve onun üzerinde durdu.
33 Ve ben onu tanımıyordum, ama suyla vaftiz etmek için beni gönderen, kendisi bana, Ruh'un kimin üzerine inip durduğunu görürsen, Kutsal Ruh'la vaftiz eden odur, dedi.
34 Ben de gördüm ve Tanrı'nın Oğlu budur diye tanıklık ettim.
35 Ertesi gün Yuhanna yine duruyordu, ve öğrencilerinden ikisi de;
36 Ve İsa'ya yürürken bakarak, İşte Tanrı Kuzusu! dedi.
37 Ve iki öğrenci onu konuşurken işitip İsa'nın ardından gittiler.
38 Ve İsa dönüp ardından geldiklerini görünce onlara, Ne arıyorsunuz? dedi. Onlar ona, Rabbi, (ki tercüme olunursa, Öğretmen, demektir,) nerede oturuyorsun? dediler.
39 Onlara, Gelin de görün, dedi. Gidip onun nerede oturduğunu gördüler, ve o gün onunla kaldılar; çünkü onuncu saat sularıydı.
40 Yuhanna'nın dediğini işitip onun ardından giden iki kişiden biri Simon Petros'un kardeşi Andreas idi.
41 O önce kendi kardeşi Simon'u bulup ona dedi: Biz Mesih'i bulduk, ki çevirisi, Hristos'tur.
42 Ve onu İsa'ya getirdi. İsa da ona bakıp dedi: Sen Yuna oğlu Simon'sun, Kifas diye çağrılacaksın, ki çevirisi, Taş'tır.
43 Ertesi gün İsa Galile'ye gitmek isteyip Filippos'u buldu ve ona, Ardımdan gel, dedi.
44 Filippos da Andreas ile Petros'un kenti olan Beytsayda'dandı.
45 Filippos Natanael'i bulup ona dedi: Musa'nın yasada ve peygamberlerin de hakkında yazdıkları kişiyi, Yusuf'un oğlu Nazaretli İsa'yı bulduk.
46 Ve Natanael ona, Nazaret'ten iyi bir şey çıkabilir mi? dedi. Filippos ona, Gel de gör, dedi.
47 İsa Natanael'in kendisine doğru geldiğini görüp onun için, İşte kendisinde hile olmayan gerçek bir İsrailli! dedi.

48 Natanael ona, Beni nereden tanıyorsun? dedi. İsa cevap verip ona dedi: Filippos seni çağırmadan önce, sen incir ağacının altındayken, seni gördüm.
49 Natanael cevap verip ona dedi: Rabbi, sen Tanrı'nın Oğlu'sun; sen İsrail'in Kralı'sın.
50 İsa cevap verip ona dedi: Sana, Seni incir ağacının altında gördüm, dediğim için mi inanıyorsun? Bunlardan daha büyük şeyler göreceksin.
51 Ve ona dedi: Doğrusu, doğrusu size derim, Bundan sonra göğün açıldığını ve Tanrı'nın meleklerinin İnsanoğlu üzerinde yükselip indiklerini göreceksiniz.

Yuhanna 2

1 Ve üçüncü gün Galile'nin Kana kentinde bir düğün vardı; ve İsa'nın annesi oradaydı;
2 İsa ve öğrencileri de düğüne çağrılmışlardı.
3 Ve şarap tükenince İsa'nın annesi ona, Şarapları kalmadı, dedi.
4 İsa ona, Kadın, benden sana ne? benim saatim daha gelmedi, dedi.
5 Annesi hizmetçilere, Size ne derse yapın, dedi.
6 Ve Yahudiler'in geleneksel temizliği için oraya konmuş, her biri seksenle yüz yirmi litre alan altı taş su küpü vardı.
7 İsa onlara, Küpleri suyla doldurun, dedi. Ve onları ağızlarına kadar doldurdular.
8 Ve onlara, Şimdi bundan alın, ve şölen başkanına götürün, dedi. Onlar da götürdüler.
9 Şölen başkanı şarap olmuş suyu tadınca, ve onun nereden olduğunu bilmiyordu, (oysa suyu çıkaran hizmetçiler biliyorlardı); şölen başkanı güveyi çağırıp
10 Ona dedi: Herkes önce iyi şarabı, çok içildikten sonra da kötüsünü sunar; ama sen iyi şarabı şimdiye dek sakladın.

11 Mucizelerin bu başlangıcını İsa Galile'nin Kana kentinde yaptı, ve yüceliğini gösterdi; öğrencileri de ona iman ettiler.
12 Bundan sonra Kapernahum'a indi, kendisi, ve annesi, ve kardeşleri, ve öğrencileri; ve orada birkaç gün kaldılar.
13 Ve Yahudiler'in Fısıh bayramı yakındı, İsa da Yeruşalem'e çıktı,
14 Ve tapınakta sığır ve koyun ve güvercin satanlarla para bozanları oturmakta buldu;
15 Ve iplerden bir kamçı yapıp hepsini, koyunları da sığırları da tapınaktan kovdu; ve para bozanların paralarını döktü ve masalarını devirdi;
16 Ve güvercin satanlara, Bu şeyleri buradan kaldırın; Babam'ın evini bir ticaret evi yapmayın, dedi.
17 Öğrencileri de, Senin evinin gayreti beni yiyip bitirmiştir, diye yazılmış olduğunu hatırladılar.
18 Bunun üzerine Yahudiler cevap verip ona dediler: Mademki bu şeyleri yapıyorsun, bize ne belirti gösterirsin?
19 İsa cevap verip onlara dedi: Bu tapınağı yıkın, ve üç günde ben onu yeniden yükselteceğim.
20 Bunun üzerine Yahudiler, Bu tapınak kırk altı yılda yapıldı, ve sen onu üç günde mi yükselteceksin? dediler.
21 Ama o, bedeninin tapınağından söz ediyordu.
22 Onun için ölülerden dirildiği zaman, öğrencileri bunu kendilerine söylediğini hatırladılar; ve yazıya ve İsa'nın söylediği söze iman ettiler.
23 Ve Fısıh'ta, bayram gününde, o Yeruşalem'deyken, yaptığı mucizeleri görerek birçokları onun adına iman ettiler.
24 Ama İsa kendini onlara emanet etmedi, çünkü bütün insanları biliyordu,
25 Ve insan hakkında kimsenin tanıklık etmesine ihtiyacı yoktu; çünkü kendisi insanın içinde ne olduğunu biliyordu.

Yuhanna 3

1 Nikodimos adlı, Ferisiler'den bir adam, Yahudiler'in bir önderi vardı;
2 Bu adam geceleyin İsa'ya gelip ona dedi: Rabbi, senin Tanrı'dan gelmiş bir öğretmen olduğunu biliyoruz; çünkü Tanrı kendisiyle olmadıkça hiç kimse senin yaptığın bu mucizeleri yapamaz.
3 İsa cevap verip ona dedi: Doğrusu, doğrusu sana derim, Bir kimse yeniden doğmadıkça, Tanrı'nın krallığını göremez.
4 Nikodimos ona dedi: Yaşlanmış bir adam nasıl doğabilir? annesinin rahmine ikinci kez girip doğabilir mi?
5 İsa cevap verdi: Doğrusu, doğrusu sana derim, Bir kimse sudan ve Ruh'tan doğmadıkça Tanrı'nın krallığına giremez.
6 Bedenden doğan bedendir; ve Ruh'tan doğan ruhtur.
7 Sana, Yeniden doğmalısınız, dediğime şaşma.
8 Rüzgâr dilediği yerde eser, ve onun sesini işitirsin, ama nereden gelip nereye gittiğini bilmezsin; Ruh'tan doğan herkes böyledir.
9 Nikodimos cevap verip ona, Bu şeyler nasıl olabilir? dedi.
10 İsa cevap verip ona dedi: Sen İsrail'in öğretmenisin de bu şeyleri bilmiyor musun?
11 Doğrusu, doğrusu sana derim, Bildiğimizi söylüyoruz, ve gördüğümüze tanıklık ediyoruz; ve tanıklığımızı kabul etmiyorsunuz.
12 Size yeryüzüyle ilgili şeyleri söylediğimde inanmazsanız, gökle ilgili şeyleri size söylersem, nasıl inanacaksınız?
13 Ve gökten inmiş olandan, yani gökte olan İnsanoğlu'ndan başka hiç kimse göğe çıkmamıştır.
14 Ve Musa çölde yılanı nasıl yukarı kaldırdıysa, İnsanoğlu'nun da öylece yukarı kaldırılması gerekir;
15 Öyle ki, ona her kim iman ederse mahvolmasın, ama sonsuz yaşamı olsun.

16 Çünkü Tanrı dünyayı öyle sevdi ki, biricik Oğlu'nu verdi, öyle ki, ona her kim iman ederse mahvolmasın, ama sonsuz yaşamı olsun.
17 Çünkü Tanrı, Oğlu'nu dünyayı yargılamak için dünyaya göndermedi; ama dünya onun aracılığıyla kurtulsun diye gönderdi.
18 Ona iman eden yargılanmaz; iman etmeyen ise zaten yargılanmıştır, çünkü Tanrı'nın biricik Oğlu'nun adına iman etmemiştir.
19 Yargı da şudur: dünyaya ışık geldi, ve insanlar ışığın yerine karanlığı sevdiler, çünkü onların işleri kötüydü.
20 Çünkü kötülük yapan herkes ışık tan nefret eder, ve işleri açığa çıkmasın diye ışığa gelmez.
21 Ama gerçeği uygulayan kişi, işleri Tanrı'da yapıldığı belli olsun diye ışığa gelir.
22 Bundan sonra İsa'yla öğrencileri Yahudiye diyarına geldiler; ve orada onlarla kalıyor ve vaftiz ediyordu.
23 Ve Yuhanna da Salim yakınında Aynun'da vaftiz ediyordu, çünkü orada bol su vardı; ve gelip vaftiz oluyorlardı.
24 Çünkü Yuhanna henüz hapse atılmamıştı.
25 O zaman Yuhanna'nın bazı öğrencileriyle Yahudiler arasında temizlenme konusunda bir tartışma çıktı.
26 Ve Yuhanna'ya gelip ona dediler: Rabbi, Ürdün ötesinde seninle birlikte olan, kendisi için tanıklık ettiğin kişi, işte o vaftiz ediyor ve herkes ona geliyor.
27 Yuhanna cevap verip dedi: İnsan, kendisine gökten verilmedikçe hiçbir şey alamaz.
28 Ben Mesih değilim, ama onun önüne gönderildim, dediğime siz kendiniz bana tanıklık edersiniz.
29 Gelin kiminse, güvey odur; ama ayakta duran ve onu dinleyen güveyin arkadaşı, güveyin sesinden çok sevinir; bunun için benim bu sevincim tamam oldu.
30 Ona büyümek, banaysa küçülmek gerekir.

31 Yukarıdan gelen hepsinden üstündür; yerden olan yerseldir ve yerden konuşur; gökten gelen hepsinden üstündür.
32 Ve ne görmüş ve işitmişse buna tanıklık eder; ve tanıklığını kimse kabul etmez.
33 Onun tanıklığını kabul eden, Tanrı'nın gerçek olduğunu mührünü basmıştır.
34 Çünkü Tanrı'nın gönderdiği kişi Tanrı'nın sözlerini söyler; çünkü Tanrı ona Ruh'u ölçüyle vermez.
35 Baba Oğul'u sever ve her şeyi onun eline vermiştir.
36 Oğul'a iman edenin sonsuz yaşamı vardır; Oğul'a inanmayan ise yaşamı görmeyecektir; ama Tanrı'nın gazabı onun üzerinde kalır.

Yuhanna 4

1 Ferisiler'in İsa'nın Yuhanna'dan daha çok öğrenci edinip vaftiz ettiğini duyduklarını Rab öğrenince,
2 (Oysa İsa'nın kendisi değil, ama öğrencileri vaftiz ediyordu,)
3 Yahudiye'den ayrılıp yine Galile'ye gitti.
4 Ve Samiriye'den geçmesi gerekti;
5 Böylece Yakup'un oğlu Yusuf'a verdiği toprağa yakın olan Samiriye'nin Sihar denilen kentine geldi.
6 Yakub'un kuyusu da oradaydı. Onun için İsa yolculuktan yorulmuş olarak kuyunun yanına böylece oturmuştu; altıncı saat sularıydı.
7 Samiriyeli bir kadın su çekmeye geldi; İsa ona, Bana su ver, içeyim, dedi.
8 (Çünkü öğrencileri yiyecek satın almak için kente gitmişlerdi.)
9 Samiriyeli kadın da ona dedi: Sen Yahudi'sin, bense Samiriyeli bir kadınım, nasıl oluyor da benden su istiyorsun? çünkü Yahudiler'in Samiriyeliler'le ilişkileri yoktur.

10 İsa cevap verip ona dedi: Eğer sen Tanrı'nın armağanını ve sana, Bana su ver, içeyim, diyenin kim olduğunu bilseydin, sen ondan isterdin, o da sana diri su verirdi.
11 Kadın ona dedi: Efendi, su çekecek bir şeyin yok, kuyu da derin, böyle olunca sende nereden o diri su olur?
12 Sen bu kuyuyu bize vermiş, kendisi, ve çocukları, ve davarları ondan içmiş olan atamız Yakup'tan daha büyük müsün?
13 İsa cevap verip ona dedi: Bu sudan her içen yine susayacak;
14 Oysa kendisine benim vereceğim sudan her kim içerse sonsuza dek susamaz; ama ona vereceğim su kendisinde sonsuz yaşam için fışkıran bir
su kaynağı olacak.
15 Kadın ona dedi: Efendi, bu suyu bana ver, böylece ne susayayım, ne de su çekmek için buraya geleyim.
16 İsa ona, Git, kocanı çağır, ve buraya gel, dedi.
17 Kadın cevap verip, Kocam yoktur, dedi. İsa ona dedi: Kocam yoktur demekle iyi söyledin,
18 Çünkü beş kocaya vardın; ve şimdi sendeki, kocan değildir; bunda doğru konuştun.
19 Kadın ona dedi: Efendi, görüyorum ki, sen bir peygambersin.
20 Atalarımız bu dağda tapındılar; ama sizler tapınılması gereken yer Yeruşalem'dedir dersiniz.
21 İsa ona dedi: Kadın, bana inan, saat geliyor ki, o zaman Baba'ya ne bu dağda, ne de Yeruşalem'de tapınacaksınız.
22 Siz bilmediğinize tapınıyorsunuz; biz bildiğimize tapınıyoruz; çünkü kurtuluş Yahudiler'dendir.
23 Ama gerçek tapınıcıların Baba'ya ruhta ve gerçekte tapınacakları saat geliyor, ve şimdidir; çünkü Baba kendisine böyle tapınanları arıyor.
24 Tanrı Ruh'tur; ve ona tapınanların ruhta ve gerçekte tapınmaları gerektir.

25 Kadın ona dedi: Biliyorum ki, Hristos denilen Mesih gelecektir; o gelince, bize her şeyi bildirecektir.
26 İsa ona, Seninle konuşan ben, oyum, dedi.
27 Ve bunun üzerine öğrencileri gelip kadınla konuşmasına şaştılar; bununla birlikte hiç biri, Ne arıyorsun? ya da, O kadınla neden konuşuyorsun? demedi.
28 Sonra kadın su testisini bıraktı ve kente gidip halka dedi:
29 Gelin, yapmış olduğum her şeyi bana söyleyen adamı görün; acaba Mesih bu mudur?
30 Onlar da kentten çıkıp ona geliyorlardı.
31 Bu arada öğrencileri, Rabbi, ye, diye rica ediyorlardı.
32 Ama o onlara, Benim, sizin bilmediğiniz bir yiyeceğim var, dedi.
33 Bu nedenle öğrenciler birbirlerine, Acaba biri ona yiyecek mi getirdi? dediler.
34 İsa onlara dedi: Benim yemeğim beni gönderenin isteğini yapmak ve onun işini tamamlamaktır.
35 Sizler, Ekinleri biçmeye daha dört ay var, demiyor musunuz? işte, size diyorum, Gözlerinizi kaldırın ve tarlalara bakın; çünkü zaten biçilmek üzere ağarmışlar.
36 Ve biçen ücret alır, ve sonsuz yaşam için ürün toplar; öyle ki, eken de, biçen de birlikte sevinsinler.
37 Çünkü, Biri eker, başkası biçer, sözü bunda doğrudur.
38 Ben sizi emek vermediğiniz şeyi biçmeye gönderdim; başkaları emek verdiler, ve siz onların emeğine girdiniz.
39 Ve o kentten olan Samiriyeliler'in birçoğu, Yaptığım her şeyi bana söyledi, diye tanıklık eden kadının sözü üzerine ona iman ettiler.
40 Böylece Samiriyeliler ona geldikleri zaman, yanlarında kalması için ona yalvardılar; o da orada iki gün kaldı.
41 Ve kendi sözü üzerine daha birçokları iman etti;
42 Ve kadına dediler: Bizim iman etmemiz artık senin söylemenle değil; çünkü biz kendimiz işittik ve biliyoruz ki, gerçekten dünyanın kurtarıcısı, Mesih budur.

43 Ve iki gün sonra oradan ayrılıp Galile'ye gitti.
44 Çünkü İsa'nın kendisi, bir peygamberin kendi memleketinde saygınlığı olmadığına tanıklık etmişti.
45 Ve Galile'ye geldiği zaman, bayramda onun Yeruşalem'de yaptığı her şeyi görmüş olan Galileliler onu kabul ettiler; çünkü onlar da bayrama gitmişlerdi.
46 Bunun üzerine İsa yine, suyu şarap yaptığı Galile'nin Kana kentine geldi. Ve orada bir saray görevlisi vardı; oğlu Kapernahum'da hastaydı.
47 İsa'nın Yahudiye'den Galile'ye geldiğini işitince yanına vardı ve inip oğlunu iyileştirmesi için ona yalvardı; çünkü ölmek üzereydi.
48 O zaman İsa ona, Belirtiler ve harikalar görmedikçe iman etmeyeceksiniz, dedi.
49 Saray görevlisi ona, Efendi, çocuğum ölmeden önce in, dedi.
50 İsa ona, Git, oğlun yaşıyor, dedi. Ve adam İsa'nın kendisine söylediği söze iman edip gitti.
51 Ve o daha inerken köleleri onu karşılayıp, Oğlun yaşıyor, diye haber verdiler.
52 O zaman onlara onun iyileşmeye başladığı saati sordu. Onlar da kendisine, Dün yedinci saatte ateşi düştü, dediler.
53 Böylece baba, İsa'nın kendisine, Oğlun yaşıyor, dediği saatte olduğunu anladı; ve kendisi ile bütün ev halkı iman etti.
54 Bu da İsa'nın Yahudiye'den Galile'ye gelişinde yaptığı ikinci mucizedir.

Yuhanna 5

1 Bundan sonra Yahudiler'in bir bayramı vardı; ve İsa Yeruşalem'e çıktı.
2 Ve Yeruşalem'de koyun kapısı yanında, İbranice'de Beythesta denilen beş eyvanlı bir havuz vardır.

3 Bunlarda, kör, topal, beden üyeleri kurumuş hastalardan büyük bir kalabalık yatıyor, suyun çalkalanmasını bekliyordu.
4 Çünkü zaman zaman bir melek havuzun içine iner suyu çalkalardı; ve su çalkalandıktan sonra içine ilk giren tutulduğu her hangi bir hastalıktan kurtulurdu.
5 Ve orada otuz sekiz yıldan beri hastalık çeken bir adam vardı.
6 İsa onu yatmakta görüp onun uzun zamandır bu durumda olduğunu bilerek ona, İyi olmak ister misin? dedi.
7 Hasta ona cevap verdi: Efendi, su çalkalandığı zaman beni havuza koyacak bir kimsem yok; ve ben gelirken başkası benden önce iniyor.
8 İsa ona, Kalk, döşeğini kaldır ve yürü, dedi.
9 Ve adam hemen iyi oldu, ve döşeğini kaldırıp yürüdü; ve o gün Sept günüydü.
10 Bunun için Yahudiler iyileşene, Bugün Sept günü; döşeğini kaldırman yasaktır, dediler.
11 O onlara cevap verdi: Beni iyi eden, o bana, Döşeğini kaldır ve yürü, dedi.
12 O zaman ona sordular: Sana, Döşeğini kaldır ve yürü, diyen adam kim?
13 İyileşen adam ise onun kim olduğunu bilmiyordu; çünkü o yerde kalabalık olduğundan İsa çekilmişti.
14 Bundan sonra İsa onu tapınakta bulup kendisine, Bak, iyi oldun; artık günah işleme ki başına daha kötü bir şey gelmesin, dedi.
15 Adam gidip kendisini iyi edenin İsa olduğunu Yahudiler'e bildirdi.
16 Ve bu yüzden Yahudiler İsa'ya zulmediyor, ve onu öldürmeye çalışıyorlardı, çünkü bu şeyleri Sept gününde yapmıştı.
17 Ama İsa onlara cevap verdi: Babam şimdiye dek çalışmaktadır, ben de çalışıyorum.
18 İşte bu yüzden Yahudiler onu öldürmeye daha çok çalışıyorlardı, çünkü yalnız Sept gününü bozmakla kalmamıştı, aynı zamanda

Tanrı'nın kendi Babası olduğunu söyleyerek kendisini Tanrı'ya eşit kılıyordu.
19 Bunun için İsa cevap verip onlara dedi: Doğrusu, doğrusu size derim, Baba'nın yaptığını gördüğü şeyden başka Oğul kendiliğinden hiçbir şey yapamaz; çünkü o ne şeyler yaparsa, Oğul da onları öylece yapar.
20 Çünkü Baba Oğul'u sever ve yaptıklarının hepsini ona gösterir; ve sizler şaşasınız diye ona bunlardan daha büyük işler de gösterecektir.
21 Çünkü Baba nasıl ölüleri diriltip onlara yaşam veriyorsa; Oğul da dilediği kimselere öylece yaşam verir.
22 Çünkü Baba kimseyi yargılamaz, ama tüm yargılamayı Oğul'a vermiştir;
23 Öyle ki, herkes Baba'ya saygi gösterdiği gibi Oğul'a saygı göstersin. Oğul'a saygı göstermeyen, onu gönderen Baba'ya saygı göstermez.
24 Doğrusu, doğrusu size derim, Benim sözümü dinleyenin ve beni gönderene iman edenin sonsuz yaşamı vardır, ve yargılanmaz; ama ölümden yaşama geçmiştir.
25 Doğrusu, doğrusu size derim, Ölülerin Tanrı Oğlu'nun sesini işitecekleri saat geliyor, ve şimdidir; ve işitenler yaşayacaklar.
26 Çünkü Baba'nın kendisinde yaşam olduğu gibi; böylece Oğul'a da kendisinde yaşam olmayı verdi.
27 Ve ona yargı uygulama yetkisini de verdi, çünkü o İnsanoğlu'dur.
28 Buna şaşmayın; çünkü saat geliyor ki, mezarda olanların hepsi onun sesini işitecekler,
29 Ve iyilik yapanlar yaşam dirilişine, ve kötülük yapanlar yargı dirilişine çıkacaklar.
30 Ben kendiliğimden hiçbir şey yapamam, işittiğim gibi yargılarım; ve benim yargım adildir; çünkü ben kendi isteğimi değil, ama beni gönderen Baba'nın isteğini ararım.
31 Eğer kendim için ben tanıklık edersem, tanıklığım doğru değildir.

32 Benim için tanıklık eden başka biri vardır; ve onun benim için ettiği tanıklığın doğru olduğunu biliyorum.
33 Siz Yuhanna'ya adamlar gönderdiniz, ve o gerçeğe tanıklık etti.
34 Ben ise insandan tanıklık kabul etmem; ama kurtulasınız diye bu şeyleri söylüyorum.
35 O, yanan ve ışık saçan bir çıraydı; siz de onun ışığında bir süre için sevinmek istediniz.
36 Ama benim, Yuhanna'nınkinden daha büyük tanıklığım var; çünkü tamamlamam için Baba'nın bana verdiği işler, şu yaptığım işler, beni Baba'nın gönderdiğine tanıklık ediyor.
37 Beni gönderen Baba kendisi de benim için tanıklık etmiştir. Siz hiçbir zaman ne onun sesini işittiniz, ne de onun şeklini gördünüz.
38 Ve onun sözü içinizde kalmıyor; çünkü onun gönderdiği kişiye iman etmiyorsunuz.
39 Yazıları araştırın; çünkü onlarda sonsuz yaşama sahip olduğunuzu sanıyorsunuz; bana tanıklık eden de onlardır.
40 Ve siz yaşama kavuşmak için bana gelmek istemiyorsunuz.
41 İnsanlardan yücelik kabul etmiyorum.
42 Ama sizi biliyorum, içinizde Tanrı sevgisi yoktur.
43 Ben Babam'ın adıyla geldim ve beni kabul etmiyorsunuz; eğer başka biri kendi adıyla gelirse, onu kabul edeceksiniz.
44 Birbirinizden yücelik kabul eden ve tek olan Tanrı'dan gelen yüceliği aramayan sizler nasıl iman edebilirsiniz?
45 Sanmayın ki, sizi Baba'nın önünde suçlayacağım, sizi suçlayan biri var, kendisine umut bağladığınız Musa.
46 Çünkü Musa'ya iman etmiş olsaydınız, bana da iman ederdiniz; çünkü o benim hakkımda yazmıştır.
47 Ama onun yazılarına iman etmezseniz, benim sözlerime nasıl iman edeceksiniz?

Yuhanna 6

1 Bu şeylerden sonra İsa Taberiye diye tanınan Galile denizinin karşı yakasına gitti.
2 Ve büyük bir kalabalık onun ardından gidiyordu, çünkü hastalar üzerinde yaptığı mucizelerini görmüşlerdi.
3 Ve İsa dağa çıkıp orada öğrencileriyle birlikte oturdu.
4 Ve Yahudiler'in Fısıh bayramı yakındı.
5 Ve İsa gözlerini kaldırıp büyük bir kalabalığın kendisine doğru geldiğini görünce Filippos'a, Bunların yemesi için nereden ekmek alalım? dedi.
6 Bunu da onu denemek için söyledi, çünkü kendisi ne yapacağını biliyordu.
7 Filippos ona cevap verdi: Her birinin az bir şey alması için iki yüz dinarlık ekmek bile yetmez.
8 Öğrencilerinden biri, Simon Petros'un kardeşi Andreas ona dedi:
9 Burada beş arpa ekmeğiyle iki küçük balığı olan bir çocuk var, ama bu kadar adam için bunlar nedir ki?
10 Ve İsa, Adamları yere oturtun, dedi. O yerde bol çimen vardı. Böylece, sayısı yaklaşık beş bini bulan adam yere oturdu.
11 Ve İsa ekmekleri aldı, ve teşekkür sunduktan sonra ögrencilere dağıttı, ögrenciler de oturanlara; bunun gibi, balıklardan da istedikleri kadar verdi.
12 Onlar doyunca öğrencilerine, Artakalan parçaları toplayın, hiçbir şey ziyan olmasın, dedi.
13 Onlar da topladılar, ve beş arpa ekmeğini yiyenlerden artakalan parçalarla on iki küfe doldurdular.
14 O zaman o adamlar, İsa'nın yaptı ğı mucizeyi görünce, Gerçekten dünyaya gelecek olan peygamber budur, dediler.
15 İsa da onların gelip kendisini kral yapmak için zorla götüreceklerini bildiğinden, yalnız başına yine dağa çekildi.
16 Ve akşam olunca öğrencileri denize indiler,

17 Ve bir kayığa binip denizin karşı yakasına, Kapernahum'a doğru yol aldılar. Ve zaten karanlık basmıştı, ve İsa henüz yanlarına gelmemişti.
18 Güçlü bir rüzgâr estiğinden deniz kabarıyordu.
19 Böylece yaklaşık üç dört mil kürek çektikten sonra, İsa'nın deniz üstünde yürüyerek kayığa yaklaştığını gördüler; ve korktular.
20 Ama o onlara, Ben'im, korkmayın, dedi.
21 Bunun üzerine onu kayığa almak istediler, ve kayık hemen gitmekte oldukları karaya vardı.
22 Ertesi gün denizin karşı yakasında duran halk gördü ki, orada öğrencilerinin bindiği kayıktan başka kayık yoktur, ve İsa öğrencileriyle birlikte kayığa binmemişti, ama öğrencileri yalnız gitmişlerdi;
23 (Ama Rab teşekkür sunduktan sonra ekmek yedikleri yerin yakınına Taberiye'den başka kayıklar geldi;)
24 Halk İsa'nın ve öğrencilerinin orada olmadığını görünce, kendileri de kayıklara binerek Kapernahum'a, İsa'yı aramaya gitti.
25 Ve onu denizin karşı yakasında bulunca kendisine, Rabbi, buraya ne zaman geldin? dediler.
26 İsa onlara cevap verip dedi: Doğrusu, doğrusu size derim, Mucizeler gördüğünüz için değil, ama ekmeklerden yiyip doyduğunuz için beni arıyorsunuz.
27 Geçici olan yiyecek için değil, ama sonsuz yaşama kalıcı olan yiyecek için çalışın, bunu size İnsanoğlu verecek, çünkü Baba Tanrı ona mührünü basmıştır.
28 O zaman ona, Tanrı'nın işlerini işlemek için biz ne yapalım? dediler.
29 İsa cevap verip onlara dedi: Tanrı'nın işi şudur: onun gönderdiği kişiye iman edesiniz.
30 Bunun üzerine ona dediler: Öyleyse ne belirti yapacaksın ki, görüp sana iman edelim? Ne yapacaksın?

31 Atalarımız çölde man yediler, yazılmış olduğu gibi, Yemeleri için onlara gökten ekmek verdi.
32 İsa da onlara dedi: Doğrusu, doğrusu size derim, Gökten ekmeği size Musa vermedi; ama gökten gerçek ekmeği size Babam verir.
33 Çünkü Tanrı'nın ekmeği, gökten inen ve dünyaya yaşam verendir.
34 Onlar da ona, Ya Rab, bize bu ekmeği her zaman ver, dediler.
35 Ve İsa onlara dedi: Yaşam ekmeği ben'im, bana gelen asla acıkmaz; ve bana iman eden hiçbir zaman susamaz.
36 Ama ben size dedim ki, Beni gördünüz, yine de iman etmiyorsunuz.
37 Baba'nın bana verdiklerinin hepsi bana gelecektir; ve bana geleni asla dışarı atmam.
38 Çünkü kendi isteğimi değil, ama beni gönderenin isteğini yapmak için gökten indim.
39 Ve beni gönderen Baba'nın isteği şudur: bana verdiklerinden hiçbirini yitirmeyeyim, ama son günde onu dirilteyim.
40 Ve beni gönderenin isteği şudur: Oğul'u gören ve ona iman eden herkesin sonsuz yaşamı olsun; ben de onu son günde dirilteceğim.
41 Bunun üzerine, Gökten inen ekmek ben'im, dediği için Yahudiler ona karşı söylenmeye başladılar.
42 Ve dediler: Annesini ve babasını tanıdığımız, Yusuf oğlu İsa değil mi bu? nasıl oluyor da, Ben gökten indim, diyor?
43 Onun için İsa cevap verip onlara dedi: Aranızda söylenmeyin.
44 Beni gönderen Baba onu çekmedikçe, kimse bana gelemez; ben de onu son günde dirilteceğim.
45 Peygamberlerde yazılıdır: Ve onların hepsi Tanrı tarafından öğretilmiş olacaklar. Onun için Baba'dan işiten ve öğrenen herkes bana gelir.
46 Bu, kimsenin Baba'yı gördüğü anlamına gelmez; ancak Tanrı'dan olan Baba'yı görmüştür.
47 Doğrusu, doğrusu size derim, Bana iman edenin sonsuz yaşamı vardır.

48 Yaşam ekmeği ben'im.
49 Atalarınız çölde man yediler, ve öldüler.
50 Bir kimse ondan yesin ve ölmesin diye gökten inen ekmek budur.
51 Gökten inmiş olan diri ekmek ben'im, eğer bir kimse bu ekmekten yerse, sonsuza dek yaşayacak; ve benim vereceğim ekmek, dünyanın yaşamı için vereceğim bedenimdir.
52 Bunun üzerine Yahudiler, Bu adam yememiz için bedenini bize nasıl verebilir? diye birbiriyle çekiştiler.
53 Bunun üzerine İsa onlara dedi: Doğrusu, doğrusu size derim, İnsanoğlu'nun bedenini yiyip kanını içmedikçe sizde yaşam olmayacak.
54 Bedenimi yiyenin ve kanımı içenin sonsuz yaşamı vardır; ben de onu son günde dirilteceğim.
55 Çünkü bedenim gerçek yiyecek, kanım da gerçek içecektir.
56 Bedenimi yiyip kanımı içen bende kalır, ben de onda.
57 Diri olan Baba beni gönderdiği ve ben Baba'nın aracılığıyla yaşadığım gibi, beni yiyen de benim aracılığımla yaşayacaktır.
58 Gökten inmiş olan ekmek budur, atalarınız man yiyip öldükleri gibi değil, bu ekmeği yiyen sonsuza dek yaşar.
59 Bu şeyleri Kapernahum'da öğretirken havrada söyledi.
60 Ve öğrencilerinden birçoğu bunu işitince, Bu söz çetindir, bunu kim dinleyebilir? dediler.
61 İsa öğrencilerinin bu konuda söylendiklerini içinden bilerek onlara dedi: Bu sizi tökezlendiriyor mu?
62 Ya İnsanoğlu'nun önceden bulunduğu yere yükseldiğini görürseniz...?
63 Yaşam veren ruhtur, beden hiçbir şeye yaramaz, size söylediğim sözler ruhtur, ve yaşamdır.
64 Ama sizden bazıları var ki, iman etmiyorlar. Çünkü İsa iman etmeyenlerin ve kendisini ele verecek olanın kim olduğunu başlangıçtan biliyordu.

65 Ve dedi: Bunun için size dedim ki, Babam'dan kendisine verilmedikçe kimse bana gelemez.
66 Bunun üzerine öğrencilerinden birçoğu geri döndüler, ve artık onunla yürümediler.
67 İsa o zaman onikilere, Siz de mi gitmek istiyorsunuz? dedi.
68 Simon Petros ona cevap verdi: Ya Rab, biz kime gideceğiz? sonsuz yaşamın sözleri sendedir.
69 Biz de iman ettik ve biliyoruz ki, sen diri Tanrı'nın Oğlu Mesih'sin.
70 İsa onlara cevap verdi: Siz Onikileri ben seçmedim mi? ve sizden biri iblistir.
71 Simon'un oğlu Yahuda İskariyot'tan söz ediyordu, çünkü Onikilerden biri olup onu ele verecek olan oydu.

Yuhanna 7

1 Bu şeylerden sonra İsa Galile'de geziyordu; çünkü Yahudiler onu öldürmeye çalıştıkları için Yahudiye'de gezmek istemiyordu.
2 Yahudiler'in Çardak Kurma bayramı yaklaşmıştı.
3 Bunun için kardeşleri ona dediler: Buradan çık, ve Yahudiye'ye git ki, öğrencilerin de yaptığın işleri görsünler.
4 Çünkü kendini açıkça tanıtmak isteyen kimse gizlide bir şey yapmaz. Eğer sen bu şeyleri yapıyorsan, kendini dünyaya göster.
5 Çünkü kardeşleri bile ona iman etmiyorlardı.
6 İsa onlara dedi: Benim zamanım daha gelmedi, ama sizin zamanınız her zaman hazırdır.
7 Dünya sizden nefret edemez, ama benden nefret eder, çünkü ben onun hakkında, işleri kötü olduğuna tanıklık ediyorum.
8 Siz bu bayrama çıkın, ben bu bayrama daha çıkmam, çünkü benim zamanım daha dolmadı.
9 Onlara bu sözleri söyleyerek Galile'de kaldı.

10 Ne var ki, kardeşleri bayrama çıkınca, o zaman kendisi de, açıkça değil, ama gizlice imiş gibi çıktı.
11 Yahudiler de onu bayram yerinde arıyor ve, O nerede? diyorlardı.
12 Ve halk arasında kendisi için çok mırıldanmalar oldu; bazıları, İyi adamdır, diyordu; başkaları, Hayır, ama halkı saptırıyor, diyorlardı.
13 Ama Yahudiler'in korkusundan hiç kimse ondan açıkça söz etmiyordu.
14 Artık bayramın yarısı geçince, İsa tapınağa çıktı, ve öğretiyordu.
15 Ve Yahudiler şaşırmışlardı, Bu adam öğrenim görmeden nasıl bilgili olabilir? diyorlardı.
16 İsa onlara cevap verip dedi: Öğretişim benim değil, ama beni gönderenindir,
17 Eğer bir kimse onun isteğini uygulamak isterse, bu öğretişin Tanrı'dan mı olduğunu, yoksa kendiliğimden mi konuştuğumu bilecektir.
18 Kendiliğinden konuşan kendi yüceliğini arar, ama kendisini gönderenin yüceliğini arayan, o doğrudur, ve onda haksızlık yoktur.
19 Musa size yasayı vermedi mi? yine de hiçbiriniz yasayı uygulamıyorsunuz. Neden beni öldürmeye çalışıyorsunuz? 20 Halk cevap verip dedi: Sende cin var, kim seni öldürmeye çalışıyor?
21 İsa cevap verip onlara dedi: Ben bir iş yaptım, ve hepiniz şaşıyorsunuz.
22 Bunun için Musa size sünneti verdi; (Musa'dan olduğu için değil, ama atalardan olduğu için;) ve siz Sept günü birini sünnet edersiniz.
23 Musa'nın yasası bozulmasın diye Sept günü adam sünnet ediliyorsa; Sept günü bir adamı tamamen iyileştirdiğim için mi bana kızıyorsunuz?
24 Görünüşe göre yargılamayın, yargınız adil olsun.
25 Ve Yeruşalemliler'den bazıları dediler: Öldürmek istedikleri adam bu değil mi?
26 Ve işte, açıkça konuşuyor, ve ona bir şey demiyorlar. Yoksa önderler onun gerçekten Mesih olduğunu gerçekten biliyorlar mı? 27

Ama biz bu adamın nereden geldiğini biliyoruz, oysa Mesih geldiği zaman onun nereden geldiğini kimse bilmeyecek.
28 O zaman İsa tapınakta öğretirken bağırıp dedi: Hem beni tanıyorsunuz, hem de nereden olduğumu biliyorsunuz; ve ben kendiliğimden gelmedim, ama beni gönderen gerçektir, onu siz tanımıyorsunuz.
29 Ama ben onu tanırım, çünkü ben ondanım, ve beni o gönderdi.
30 Bunun üzerine onu yakalamak istediler, ama kimse ona el sürmedi, çünkü onun saati henüz gelmemişti.
31 Halktan birçoğu da ona iman edip dediler: Mesih gelince, bunun yaptığı mucizelerden daha mı çok yapacak?
32 Ferisiler halkın onun hakkında bu şeyleri mırıldandıklarını işittiler; ve Ferisiler'le başkâhinler onu yakalamak için görevliler gönderdiler.
33 Ve İsa onlara dedi: Kısa bir süre daha sizinleyim, ve sonra beni gönderene gideceğim.
34 Beni arayacaksınız ve bulmayacaksınız; ve benim bulunduğum yere siz gelemezsiniz.
35 Bunun üzerine Yahudiler kendi aralarında dediler: Nereye gidecek de biz onu bulmayacağız? Uluslar arasına dağılmış olanlara gidip Uluslar'a mı öğretecek?
36 Beni arayacaksınız ve bulmayacaksınız; ve benim bulunduğum yere siz gelemezsiniz, dediği bu söz nedir?
37 Bayramın sonuncu büyük günü İsa ayakta durdu ve bağırıp dedi: Eğer bir kimse susarsa bana gelsin ve içsin.
38 Yazının dediği gibi, bana iman edenin içinden diri su ırmakları akacaktır.
39 (Ama bunu, kendisine iman edenlerin alacakları Ruh'la ilgili olarak söyledi; çünkü Kutsal Ruh henüz verilmemişti; çünkü İsa henüz yüceltilmemişti.)
40 Halktan birçoğu bu sözü işitince, Gerçekten bu o peygamberdir, dediler.

41 Başkaları, Bu Mesih'tir, dediler. Ama bazıları dediler: Mesih Galile'den mi gelecek?
42 Yazı, Mesih, Davut'un soyundan ve Davut'un olduğu Beytlehem kasabasından gelecek, dememiş midir?
43 Böylece ondan dolayı halk arasında ayrılık oldu.
44 Ve onlardan bazıları onu yakalamak istediler; ama hiç kimse ona el sürmedi.
45 Bu sırada görevliler başkâhinlerle Ferisiler'in yanına geldiler; ve onlara, Niçin onu getirmediniz? dediler.
46 Görevliler cevap verdiler: Hiç kimse hiçbir zaman bu adam gibi konuşmamıştır.
47 Bunun üzerine Ferisiler onlara cevap verdiler: Yoksa siz de mi aldandınız?
48 Önderlerden ya da Ferisilerden hiç biri ona iman etti mi?
49 Ama yasayı bilmeyen bu halk lanetlidir. 50 (Onlardan biri, geceleyin İsa'ya gelmiş olan) Nikodimos onlara dedi:
51 Yasamız dinlemeden ve ne yaptığını bilmeden insanı yargılar mı?
52 Cevap verip ona dediler: Yoksa sen de mi Galile'densin? Araştır, ve bak, Galile'den peygamber çıkmaz.
53 Ve herkes kendi evine gitti.

Yuhanna 8

1 İsa da Zeytin dağına gitti.
2 Ve sabah erken yine tapınağa geldi, ve bütün halk onun yanına geldi, o da oturup onlara öğretmekteydi.
3 Ve yazıcılarla Ferisiler ona zinada yakalanmış bir kadın getirdiler; ve onu ortaya koyarak
4 Ona dediler: Öğretmen, bu kadın zina işlerken suçüstü yakalandı.
5 Ve Musa yasada bu gibilerin taşlanmasını bize emretti, sen ne dersin?

6 Bunu kendisini denemek için söylüyorlardı, öyle ki, onu suçlu çıkarabilsinler. Ama İsa eğilmiş, onları duymamış gibi, parmağıyla toprağa yazı yazıyordu.
7 Ve kendisine soru sormakta devam etmeleri üzerine doğruldu ve onlara, Aranızda kim günahsızsa, onun üzerine taşı önce o atsın, dedi.
8 Ve yine eğilip toprağa yazmaya koyuldu.
9 Bunu işitenler kendi vicdanlarınca susturulup yaşlılarda başlayarak sonuncusuna varıncaya dek birer birer dışarı çıktılar; ve İsa tek başına kaldı, kadın da orta yerde duruyordu.
10 İsa doğrulup kadından başka kimseyi görmeyince ona, Kadın, seni suçlayanlar nerede? kimse seni yargılamadı mı? dedi. 11 O da, Hiç kimse, ya Rab, dedi. Ve İsa ona, Ben de seni yargılamıyorum, git ve artık bundan sonra günah işleme, dedi.
12 Bunun ardından İsa yine onlara seslenip dedi: Ben dünyanın ışığıyım, benim ardımdan gelen, karanlıkta yürümez, ama yaşam ışığına sahip olur.
13 Ferisiler ona, Sen kendin için tanıklık ediyorsun; tanıklığın doğru değil, dediler.
14 İsa cevap verip onlara dedi: Kendim için ben tanıklık ediyorsam da tanıklığım doğrudur; çünkü nereden geldiğimi ve nereye gittiğimi biliyorum; oysa siz, nereden geldiğimi de, nereye gittiğimi de bilmiyorsunuz.
15 Siz bedene göre yargılıyorsunuz, ben hiç kimseyi yargılamam.
16 Ve eğer ben yargılasam bile, benim yargım doğrudur; çünkü yalnız değilim, ama ben ve beni gönderen Baba.
17 Ve sizin yasanızda da iki kişinin tanıklığının doğru olduğu yazılmıştır.
18 Kendim için tanıklık eden ben'im, beni gönderen Baba da benim için tanıklık ediyor.

19 O zaman ona, Baban nerede? dediler. İsa cevap verdi: Siz ne beni tanırsınız, ne de Babam'ı, eğer beni tanısaydınız, Babam'ı da tanırdınız.
20 İsa bu sözleri tapınakta ögretirken, para toplanan yerde söyledi; ve kimse onu yakalamadı; çünkü saati henüz gelmemişti.
21 İsa yine onlara, Ben gidiyorum, ve siz beni arayacaksınız, ve günahınız içinde öleceksiniz; benim gittiğim yere siz gelemezsiniz, dedi.
22 Bunun üzerine Yahudiler dediler: Yoksa kendini mi öldürecek? çünkü, Benim gittiğim yere siz gelemezsiniz, diyor.
23 Ve onlara dedi: Siz aşağıdansınız, ben yukarıdanım; siz bu dünyadansınız, ben bu dünyadan değilim.
24 Bu nedenle size, günahlarınız içinde öleceksiniz dedim; çünkü benim o olduğuma iman etmezseniz, günahlarınız içinde öleceksiniz.
25 Bunun için ona, Sen kimsin? dediler. Ve İsa onlara dedi: Başlangıçtan beri size ne söyledimse, oyum.
26 Sizinle ilgili söyleyecek ve yargılayacak çok şeyim var; ama beni gönderen gerçektir, ve ben ondan işittiklerimi dünyaya bildiriyorum.
27 Kendilerine Baba'dan söz ettiğini anlamadılar.
28 Bunun üzerine İsa onlara dedi: İnsanoğlu'nu yukarı kaldırdığınız zaman bileceksiniz ki, ben oyum, ve kendiliğimden hiçbir şey yapmıyorum; ama bu şeyleri Babam'ın bana öğrettiği gibi söylüyorum.
29 Ve beni gönderen benimledir; Baba beni yalnız bırakmadı; çünkü ben her zaman onu hoşnut eden şeyleri yapıyorum.
30 Bu sözleri söylerken, birçokları ona iman ettiler.
31 O zaman İsa, kendisine iman etmiş olan Yahudilere dedi: Eğer benim sözümde dursanız, gerçekten benim öğrencilerimsiniz;
32 Ve gerçeği bileceksiniz, ve gerçek sizi özgür kılacak.
33 Ona cevap verdiler: Biz İbrahim'in soyuyuz, ve hiçbir zaman kimseye kölelik etmedik; sen nasıl, Özgür olacaksınız, diyorsun?

34 İsa onlara cevap verdi: Doğrusu, doğrusu size derim, Günah işleyen herkes günahın kölesidir.
35 Ve köle evde sonsuza dek kalmaz, ama Oğul sonsuza dek kalır. 36 Bunun için eğer Oğul sizi özgür kılarsa, gerçekten özgür olursunuz.
37 İbrahim'in soyu olduğunuzu biliyorum; ama beni öldürmeye çalışıyorsunuz, çünkü benim sözüm içinizde yer tutmuyor.
38 Ben Babam'ın yanında gördüklerimi söylüyorum, siz de babanızın yanında gördüklerinizi yapıyorsunuz.
39 Onlar cevap verip kendisine: Bizim babamız İbrahim'dir, dediler. İsa onlara dedi: İbrahim'in çocukları olsaydınız, İbrahim'in işlerini yapardınız.
40 Ama şimdi beni, Tanrı'dan işittiğim gerçeği size bildiren adamı, öldürmek istiyorsunuz; İbrahim bunu yapmadı.
41 Siz babanızın yaptıklarını yapıyorsunuz. Bunun üzerine onlar ona, Biz zinadan doğmadık, bir tek Babamız var, o da Tanrı'dır, dediler.
42 İsa onlara dedi: Tanrı Babanız olsaydı, beni severdiniz, çünkü ben Tanrı'dan çıkıp geldim, ve kendiliğimden gelmedim, ama beni o gönderdi.
43 Söylediklerimi neden anlamıyorsunuz? çünkü sözümü dinlemeye dayanamıyorsunuz.
44 Siz babanız İblis'tensiniz, ve babanızın arzularını yapmak istiyorsunuz. O başlangıçtan beri katildi, ve gerçekte durmadı, çünkü onda gerçek yoktur. Yalan söylediği zaman kendininkinden söyler, çünkü yalancıdır, ve yalanın babasıdır.
45 Ama ben size gerçeği söylediğimden bana iman etmiyorsunuz.
46 Hanginiz bende günah olduğunu kanıtlar? Ve gerçeği söylüyorsam, neden bana iman etmiyorsunuz?
47 Tanrı'dan olan Tanrı'nın sözlerini dinler; Tanrı'dan olmadığınız için dinlemiyorsunuz.
48 O zaman Yahudiler cevap verip ona dediler: Sen Samiriyelisin, ve cine tutulmuşsun demekte haklı değil miyiz?

49 İsa cevap verdi: Bende cin yoktur; ama Babam'a saygı gösterıyorum, ve siz beni aşağılıyorsunuz.
50 Ve ben kendi yüceliğimi aramıyorum; arayan ve yargılayan biri vardır.
51 Doğrusu, doğrusu size derim, Bir kimse sözümü tutarsa, sonsuza dek ölüm görmeyecektir.
52 O zaman Yahudiler ona dediler: Şimdi anlıyoruz ki, sende bir cin vardır. İbrahim öldü, peygamberler de; ve sen, Bir kimse sözümü tutarsa, sonsuza dek ölümü tatmayacaktır, diyorsun.
53 Sen babamız İbrahim'den daha büyük müsün? o öldü, peygamberler de öldüler; sen kendini kim sanıyorsun?
54 İsa cevap verdi: Eğer ben kendimi yüceltirsem, yüceliğim hiçtir, beni yücelten Babam'dır, ki siz onun hakkında Tanrımız'dır dersiniz.
55 Ve siz onu tanımıyorsunuz, ama ben onu tanırım; ve eğer onu tanımıyorum dersem, sizin gibi yalancı olurum; ama ben onu tanırım, ve sözünü tutarım.
56 Babanız İbrahim benim günümü göreceği için sevinçle coştu, ve görüp sevindi. 57 Bunun için Yahudiler ona, Daha elli yaşında değilsin, İbrahim'i de mi gördün? dediler.
58 İsa onlara, Doğrusu, doğrusu size derim, İbrahim doğmadan önce ben varım, dedi.
59 O zaman ona atmak için taşlar kaldırdılar, ama İsa gizlendi, ve aralarından geçerek tapınaktan çıktı, ve böylece gitti.

Yuhanna 9

1 Ve İsa geçip giderken, doğuştan kör bir adam gördü.
2 Ve öğrencileri ona sorup dediler: Öğretmen, kim günah işledi de bu adam kör doğdu, kendisi mi, yoksa annesi babası mı?
3 İsa cevap verdi: Ne o günah işledi, ne de annesi babası; ama Tanrı'nın işleri onda gösterilsin diye oldu bu.

4 Daha gündüzken beni gönderenin işlerini yapmalıyım; gece geliyor, o zaman kimse çalışamaz.
5 Ben dünyada olduğum sürece dünyanın ışığıyım.
6 Bu sözleri söyledikten sonra yere tükürdü, ve tükürükle çamur yaptı, ve çamuru kör adamın gözlerine sürdü,
7 Ve ona dedi: Git, Şiloha (Gönderilmiş, diye tercüme olunur) havuzunda yıkan, dedi. O da gidip yıkandı, ve gözleri açılmış olarak geldi.
8 Bunun üzerine komşuları ve onun kör olduğunu önceden görenler, Oturup dilenen adam bu değil mi? dediler.
9 Kimi, Odur, dedi, kimi, Ona benziyor, dedi, kendisi ise, Ben oyum, dedi.
10 Bunun için ona, Gözlerin nasıl açıldı? dediler.
11 O cevap verip dedi: İsa adındaki adam çamur yapıp gözlerime sürdü, ve bana, Şiloha havuzuna git ve yıkan, dedi; ben de gidip yıkandım, ve gözlerim açıldı.
12 O zaman kendisine, Nerede o? dediler. Bilmiyorum, dedi.
13 Önceleri kör olan adamı Ferisiler'e getirdiler.
14 İsa'nın çamur yapıp onun gözlerini açtığı zaman Sept günüydü.
15 Bunun için yine Ferisiler de nasıl görüme kavuştuğunu ondan sordular. O da onlara, Gözlerime çamur koydu, ve yıkandım, ve görüyorum, dedi.
16 Bunun üzerine Ferisiler'den bazıları, Bu adam Tanrı'dan değildir, çünkü Sept gününü tutmuyor, dediler. Başkaları da, Günahkâr bir adam nasıl böyle mucizeler yapabilir? dediler. Ve aralarında ayrılık oldu.
17 Kör adama yine, Senin gözlerini açtığına göre, onun hakkında sen ne dersin? dediler. O da, Peygamberdir, dedi.
18 Ama Yahudiler, gözleri açılmış olan adamın anasıyla babasını çağırıncaya dek, onun kör olup da gözlerinin açıldığına inanmadılar.
19 Ve onlara sorup dediler: Kör doğdu dediğiniz oğlunuz bu mu? nasıl oluyor da şimdi görüyor?

20 Anasıyla babası onlara cevap verip dediler: Bunun bizim oğlumuz olduğunu ve kör doğduğunu biliyoruz;
21 Ama şimdi nasıl gördüğünü bilmiyoruz, yahut gözlerini kimin açtığını biz bilmiyoruz; ergin yaştadır; ona sorun; kendisi için kendisi konuşsun.
22 Anası babası Yahudiler'den korktukları için bu sözleri söylediler; çünkü onun Mesih olduğunu kim açıkça söylerse, havra dışı edilsin diye Yahudiler zaten söz birliği etmişlerdi.
23 Bundan dolayı onun anasıyla babası, Ergin yaştadır; ona sorun, dediler.
24 Bunun üzerine önceleri kör olan adamı tekrar çağırıp ona, Tanrı'yı yücelt, biz bu adamın günahkâr olduğunu biliyoruz, dediler.
25 O da cevap verip dedi: Onun günahkâr olup olmadığını bilmiyorum; bildiğim bir şey var, kördüm, şimdi görüyorum.
26 O zaman ona yine, Sana ne yaptı? gözlerini nasıl açtı? dediler.
27 Onlara cevap verdi: Size şimdi söyledim, ve dinlemediniz; niçin yeniden işitmek istiyorsunuz? yoksa siz de mi onun öğrencileri olmak istiyorsunuz?
28 Onun için ona sövüp dediler; Onun öğrencisi sensin, biz ise Musa'nın öğrencileriyiz.
29 Tanrı'nın Musa'yla konuştuğunu biliyoruz; ama bu adamın nereden olduğunu bilmiyoruz.
30 Adam cevap verip onlara dedi: Şaşılacak şey şunda ki, siz onun nereden olduğunu bilmiyorsunuz, ama o benim gözlerimi açtı.
31 Tanrı'nın günahkârları dinlemediğini biliriz, ama kişi Tanrı'ya tapar ve isteğini uygularsa, onu dinler.
32 Dünya var olalı, bir kimsenin doğuştan kör olan birinin gözlerini açtığı duyulmamıştır.
33 Eğer bu adam Tanrı'dan olmasaydı, hiçbir şey yapamazdı.
34 Cevap verip ona dediler: Tamamen günahlar içinde doğdun, ve sen mi bize öğreteceksin? Ve onu dışarı attılar.

35 İsa onu dışarı attıklarını duydu; ve onu bulup kendisine, Sen Tanrı'nın Oğlu'na iman ediyor musun? dedi.
36 O cevap verip, Ya Rab, kimdir ki, ona iman edeyim? dedi.
37 Ve İsa ona, Hem onu gördün, hem de seninle konuşan odur, dedi.
38 Ve o, Ya Rab, iman ediyorum, dedi. Ve ona tapındı.
39 Ve İsa dedi: Bu dünyaya yargılamak için geldim, öyle ki, görmeyenler görsünler, görenler de kör olsunlar.
40 Ve yanında bulunan Ferisiler'den bazıları bu sözleri işitip ona, Yoksa biz de mi körüz? dediler.
41 İsa onlara dedi: Kör olsaydınız, günahınız olmazdı; ama şimdi, Görüyoruz, diyorsunuz; onun için günahınız duruyor.

Yuhanna 10

1 Doğrusu, doğrusu size derim, Koyun ağılına kapıdan girmeyip başka yerden tırmanan kişi hırsız ve hayduttur.
2 Kapıdan girense koyunların çobanıdır.
3 Kapıcı ona açar; ve koyunlar onun sesini işitirler, o da kendi koyunlarını adlarıyla çağırır, ve onları dışarı götürür.
4 Ve kendi koyunlarını dışarı çıkarınca önlerinden gider, koyunlar da onu izler, çünkü onun sesini tanırlar.
5 Ve bir yabancının ardından gitmezler, ama ondan kaçarlar; çünkü yabancıların sesini tanımazlar.
6 İsa onlara bu benzetmeyi anlattı; olduğunu anlamadılar.
7 Bunun üzerine İsa yine onlara dedi: Doğrusu, doğrusu size derim, Ben koyunların kapısıyım.
8 Benden önce gelenlerin hepsi hırsız ve hayduttur, ama koyunlar onları dinlemedi.
9 Kapı ben'im; eğer bir kimse benim aracılığımla içeri girerse kurtulur; ve girer ve çıkar, ve otlak bulur.

10 Hırsız ancak çalmak, ve öldürmek, ve yok etmek için gelir; bense onlarda yaşam olsun, hem de bol yaşam olsun diye geldim.
11 Ben iyi çobanım; iyi çoban koyunlar için canını verir.
12 Ama çoban olmayıp koyunlar kendisinin olmayan ücretli adam, kurdun geldiğini görünce koyunları bırakıp kaçar, kurt da onları kapar, ve koyunları dağıtır.
13 Ücretli adam kaçar, çünkü ücretlidir, ve koyunlar için kaygı çekmez.
14 Ben iyi çobanım, ve benimkileri tanırım, benimkiler de beni tanırlar.
15 Baba beni tanıdığı gibi, ben de Baba'yı tanırım; ve koyunlar için canımı veririm.
16 Ve bu ağıldan olmayan başka koyunlarım var, onları da getirmeliyim, ve benim sesimi işitecekler; ve tek sürü, tek çoban olacak.
17 Babam beni bunun için sever, çünkü canımı veririm, öyle ki, onu yeniden alayım.
18 Onu benden kimse almaz, ama onu ben kendiliğimden veririm. Onu vermeye yetkim vardır, ve onu yeniden almaya yetkim vardır. Bu buyruğu Babam'dan aldım.
19 Bu sözlerden dolayı Yahudiler arasında yine ayrılık doğdu.
20 Ve onlardan birçoğu, Onda cin var, delidir; niçin onu dinliyorsunuz? dediler.
21 Başkaları, Bunlar cine tutulmuş birinin sözleri değildir. Cin körlerin gözlerini açabilir mi? dediler.
22 Yeruşalem'de Kutlama bayramı gelmişti, ve mevsim kıştı.
23 Ve İsa tapınakta Süleyman'ın eyvanında yürüyordu.
24 Yahudiler çevresini sarıp kendisine dediler: Bizi daha ne kadar zaman kuşkuda bırakacaksın? Eğer Mesih isen, bize açıkça söyle.
25 İsa onlara cevap verdi: Size söyledim, ve iman etmiyorsunuz. Babam'ın adıyla yaptığım işler bana tanıklık ediyor.

26 Ama siz iman etmiyorsunuz, çünkü size dediğim gibi, koyunlarımdan değilsiniz.
27 Koyunlarım sesimi işitirler, ben de onları tanırım, ve ardımdan gelirler.
28 Ve onlara sonsuz yaşam veririm; ve onlar sonsuza dek mahvolmayacaklar, hiç kimse de onları elimden kapmayacak.
29 Onları bana veren Babam hepsinden büyüktür; ve onları Babam'ın elinden kapmaya kimsenin gücü yetmez.
30 Ben ve Babam biriz.
31 Bunun üzerine Yahudiler onu taşlamak için yerden yine taş aldılar.
32 İsa onlara cevap verdi: Size Babam'dan birçok iyi işler gösterdim, bu işlerden hangisi için beni taşlıyorsunuz?
33 Yahudiler ona cevap verip dediler: Seni iyi iş için değil, ama küfür için, ve sen bir insanken, kendini Tanrı yaptığın için taşlıyoruz.
34 İsa onlara cevap verdi: Yasanızda, Siz ilahlarsınız, dedim, diye yazılı değil mi?
35 Eğer kendilerine Tanrı'nın sözü gelenleri ilahlar diye adlandırırsa, ve yazı bozulamaz;
36 Tanrı'nın Oğlu'yum, dediğim için, Baba'nın kutsayıp dünyaya gönderdiği kişiye mi, Küfür ediyorsun, diyorsunuz?
37 Eğer Babam'ın işlerini yapmıyorsam, bana iman etmeyin.
38 Ama yapıyorsam, bana iman etmeseniz bile, yaptığım işlere iman edin, öyle ki, Baba'nın bende, benim de onda olduğumu bilesiniz ve iman edesiniz.
39 Bunun üzerine, onu yine yakalamaya çalıştılar, ama o, ellerinden sıyrılıp gitti.
40 Ve yine Ürdün ötesine, Yuhanna'nın ilk vaftiz ettiği yere gitti; ve orada kaldı.
41 Ve birçokları ona gelip dediler: Yuhanna hiç mucize yapmadı, ama Yuhanna'nın bu adam için söylediği her şey doğruydu. 42 Ve orada birçokları ona iman etti.

Yuhanna 11

1 Meryem ile kız kardeşi Marta'nın kasabası olan Beytanya'dan
Lazar adında bir adam hastalanmıştı.
2 (Hasta Lazar, Rab'be hoş kokulu yağ sürüp saçlarıyla onun
ayaklarını silen Meryem'in kardeşiydi.)
3 Onun için kız kardeşleri ona, Ya Rab, işte, sevdiğin kişi hastadır,
diye haber gönderdiler.
4 İsa bunu işitince, Bu hastalık ölüm için değil, ama Tanrı'nın
yüceliği içindir, öyle ki, Tanrı'nın Oğlu bununla yüceltilsin, dedi.
5 İsa Marta'yı, ve kız kardeşini, ve Lazar'ı severdi.
6 Ve onun hasta olduğunu işitince bulunduğu yerde iki gün daha
kaldı.
7 Sonra öğrencilerine, Yine Yahudiye'ye gidelim, dedi.
8 Öğrencileri ona, Öğretmen, Yahudiler az önce seni taşlamak
iştiyorlardı; ve yine oraya mı gidiyorsun? dediler.
9 İsa cevap verdi: Günde on iki saat yok mu? Eğer bir kimse gündüz
yürürse sendelemez, çünkü bu dünyanın ışığını görür.
10 Ama bir kimse gece yürürse sendeler, çünkü kendisinde ışık
yoktur.
11 Bu şeyleri söyledi; ve sonra onlara dedi: Dostumuz Lazar
uyumuştur, ama ben onu uyandırmaya gidiyorum.
12 Bunun üzerine öğrencileri, Ya Rab, uyumuşsa iyileşecektir,
dediler. 13 İsa onun ölümünden söz ediyordu; ama onlar uyku
uyumasından söz ettiğini sandılar.
14 Bunun üzerine İsa onlara açıkça, Lazar ölmüştür, dedi.
15 Ve iman edesiniz diye orada bulunmadığıma sizin için
seviniyorum; ama yanına gidelim.
16 Didimos denilen Tomas öğrenci arkadaşlarına, Biz de gidelim,
onunla birlikte ölelim, dedi.

17 İsa gelince, onu zaten dört gündür mezarda yatmakta buldu.
18 Ve Beytanya Yeruşalem'e yakındı, yaklaşık on beş ok atımı uzaklıktaydı.
19 Ve Yahudiler'in birçoğu, kardeşleri için onları teselli etsinler diye Marta ve Meryem'e gelmişlerdi.
20 Marta, İsa'nın geldiğini duyunca onu karşılamaya çıktı; Meryem ise evde oturuyordu.
21 Marta İsa'ya dedi: Ya Rab, burada olsaydın, kardeşim ölmezdi.
22 Ama şimdi bile, Tanrı'dan her ne dilersen Tanrı'nın sana vereceğini biliyorum.
23 İsa ona, Kardeşin dirilecektir, dedi.
24 Marta ona, Son gün, dirilişte onun dirileceğini biliyorum, dedi.
25 İsa ona dedi: Diriliş ve yaşam ben'im, Bana iman eden ölmüş olsa da yaşayacaktır.
26 Ve kim yaşar ve bana iman ederse sonsuzluk boyunca hiç ölmeyecektir. Buna iman ediyor musun?
27 Ona, Evet, ya Rab, senin dünyaya gelecek olan Tanrı'nın Oğlu Mesih olduğuna iman ettim, dedi.
28 Ve bunu söyledikten sonra gidip kız kardeşi Meryem'i gizlice çağırarak, Öğretmen burada seni çağırıyor, dedi.
29 O bunu işitince çabuk kalkıp onun yanına gitti.
30 İsa daha kasabaya varmamıştı, ama Marta'nın kendisini karşıladığı yerdeydi.
31 Meryem'le birlikte evde bulunan ve onu teselli eden Yahudiler, onun hızla kalkıp dışarı çıktığını görünce, Orada ağlamak için mezara gidiyor, diyerek ardından gittiler.
32 Meryem İsa'nın bulunduğu yere varıp onu görünce, ayaklarına kapanarak, Ya Rab, burada olsaydın, kardeşim ölmezdi, dedi. 33 İsa onun ağladığını ve onunla gelen Yahudiler'in de ağladığını görünce, ruhunda inledi, ve yüreği sıkıldı,
34 Ve, Onu nereye koydunuz? dedi. Ona, Ya Rab, gel de gör, dediler.
35 İsa ağladı.

36 Bunun üzerine Yahudiler, Bakın, onu ne kadar seviyormuş! dediler.
37 Onlardan bazıları da, Körün gözlerini açan bu kişi, bunun ölümünü de önleyemez miydi? dediler.
38 Bunun üzerine İsa yine içinden inleyerek mezara vardı. O bir mağaraydı, ve onun üzerine bir taş konulmuştu.
39 İsa, Taşı kaldırın, dedi. Ölenin kız kardeşi Marta ona, Ya Rab, o artık kokmuştur, çünkü öleli dört gün oldu, dedi.
40 İsa ona, Sana, iman edersen Tanrı'nın yüceliğini göreceksin demedim mi? dedi.
41 Bunun üzerine ölünün yatırılmış olduğu yerden taşı kaldırdılar. Ve İsa gözlerini yukarı kaldırıp dedi: Ey Baba, beni işittiğin için sana şükrederim.
42 Ve beni her zaman işittiğini biliyordum; ama bunu, çevrede duran halk için, beni senin gönderdiğine iman etsinler diye söyledim.
43 Ve bu şeyleri söyledikten sonra yüksek sesle, Lazar, dışarı gel, diye bağırdı.
44 Ve ölü, elleri ve ayakları sargılarla bağlı ve yüzü mendille sarılmış olarak dışarı çıktı. İsa onlara, Onu çözün ve bırakın gitsin, dedi.
45 Bunun üzerine, Meryem'e gelen ve İsa'nın yaptıklarını gören Yahudiler'in birçoğu ona iman etti.
46 Ama onlardan bazıları Ferisilere gidip İsa'nın yaptıklarını onlara bildirdiler.
47 Bunun üzerine başkâhinlerle Ferisiler bir meclis toplayıp dediler: Ne yapacağız? çünkü bu adam birçok mucizeler yapıyor.
48 Onu böyle bırakırsak, herkes ona iman edecek; Romalılar da gelip hem yerimizi hem de ulusumuzu ortadan kaldıracaklar.
49 Ve onlardan biri, o yılın başkâhini olan Kayafa, kendilerine dedi: Hiçbir şey bilmiyorsunuz,

50 Ve hem de bütün ulusun mahvolmaması için, halk uğruna bir tek adamın ölmesinin bizim için daha elverişli olduğunu düşünmüyorsunuz.
51 Ve bunu kendiliğinden söylemedi; ama o yılın başkâhini olarak İsa'nın, ulusun uğruna,
52 Ve yalnız ulusun uğruna değil, ama Tanrı'nın dağılmış çocuklarını toplayıp birleştirmek için de öleceğine ilişkin peygamberlikte bulunuyordu.
53 Ve o günden sonra onu öldürmeyi tasarladılar.
54 Bu yüzden İsa artık Yahudiler arasında açıkça dolaşmadı; ancak oradan çöle yakın bir yere, Efraim denilen kente gitti, ve öğrencileriyle birlikte orada kaldı.
55 Ve Yahudiler'in Fısıh bayramı yakındı; ve taşradakilerin birçoğu kendilerini arındırmak için Fısıh'tan önce Yeruşalem'e çıktı.
56 Bunlar İsa'yı arıyor ve tapınakta durup birbirlerine, Ne dersiniz, bayrama hiç gelmeyecek mi? diyorlardı.
57 Başkâhinlerle Ferisiler de onun nerede olduğunu bilen varsa bildirsin diye buyruklar çıkarmışlardı, öyle ki, onu yakalayabilsinler.

Yuhanna 12

1 Ve Fısıh'tan altı gün önce, İsa ölmüş olup da ölülerden dirilttiği Lazar'ın bulunduğu Beytanya'ya geldi.
2 Orada kendisi için bir akşam yemeği düzenlediler. Ve Marta hizmet ediyordu, ama Lazar onunla birlikte sofrada oturanlardan biriydi.
3 Bu arada Meryem çok değerli hintsümbülü yağından bir litre alıp İsa'nın ayaklarına sürdü, ve saçlarıyla ayaklarını sildi; ve ev yağın kokusuyla doldu.
4 Ama öğrencilerinden biri, onu ele verecek olan Simon'un oğlu Yahuda İskariyot,

5 Bu yağ neden üç yüz dinara satılıp yoksullara verilmedi? dedi.
6 Bunu, yoksulları kayırdığı için değil, ama hırsız olduğu için, ve para kesesi kendisinde olup içine konulanı taşıdığı için söyledi.
7 Bunun üzerine İsa dedi: Kadını bırak, bunu benim gömüleceğim gün için sakladı.
8 Çünkü yoksullar her zaman aranızdadır, ama ben her zaman aranızda olmayacağım.
9 Yahudiler'den büyük bir kalabalık onun orada olduğunu öğrendi; ve yalnız İsa için değil, ama ölülerden dirilttiği Lazar'ı da görmek için geldiler.
10 Başkâhinler ise Lazar'ı da öldürmeyi tasarladılar.
11 Çünkü onun yüzünden birçok Yahudi gidip İsa'ya iman ediyordu.
12 Ertesi gün bayrama gelen büyük bir kalabalık İsa'nın Yeruşalem'e gelmekte olduğunu işitince,
13 Hurma dalları alarak onu karşılamaya çıktılar, ve, Hosanna, Rab'bin adıyla gelen İsrail'in Kralı kutludur, diye bağırıyorlardı.
14 Ve İsa bir sıpa bulup üzerine bindi, yazılmış olduğu gibi,
15 Korkma, Sion kızı, işte, Kralın bir eşek sıpasına binmiş geliyor.
16 Öğrencileri ilkin bu şeyleri anlamadılar; ama İsa yüceltilince, bunların onun hakkında yazıldığını, ve bu şeyleri ona kendileri yaptıklarını hatırladılar.
17 Lazar'ı mezardan çağırıp onu ölülerden dirilttiği vakit kendisiyle birlikte bulunan halk tanıklık ediyordu.
18 Halk da bundan dolayı onu karşılamaya çıktı, çünkü onun bu mucizeyi yaptığını duymuşlardı.
19 Bunun üzerine Ferisiler birbirlerine, Görüyorsunuz ya, hiçbir şeye yaramıyorsunuz; işte, dünya onun ardından gitti, dediler.
20 Bayramda tapınmaya çıkanlar arasında bazı Yunanlılar vardı.
21 Bunlar Galile'nin Beytsayda kentinden olan Filippos'a gelip, Efendi, İsa'yı görmek istiyoruz, diye rica ettiler.
22 Filippos gelip Andreas'a söyledi, Andreas ve Filippos da İsa'ya bildirdiler.

23 İsa onlara cevap verip dedi: İnsanoğlu'nun yüceltileceği saat geldi.
24 Doğrusu, doğrusu size derim, Buğday tanesi toprağa düşüp ölmedikçe yalnız kalır, ama ölürse çok ürün verir.
25 Canını seven onu yitirecek; ve bu dünyada canından nefret eden onu sonsuz yaşam için saklayacak.
26 Bir kimse bana hizmet ederse, ardımdan gelsin, ve ben neredeysem hizmetçim de orada olacak; kim bana hizmet ederse Babam onu onurlandıracaktır.
27 Şimdi canım çok sıkılmaktadır; ve ne diyeyim? Ey Baba beni bu saatten kurtar; ama ben bunun için bu saate geldim.
28 Ey Baba, adını yücelt. Bunun üzerine gökten bir ses geldi: Hem yücelttim, hem de yine yücelteceğim.
29 Orada durup bunu işiten halk, Gök gürledi, diyordu; başkaları, Bir melek onunla konuştu, diyordu.
30 İsa cevap verip dedi: Bu ses benim için değil, ancak sizin için geldi.
31 Bu dünyanın yargısı şimdidir; bu dünyanın reisi şimdi dışarı atılacaktır.
32 Ve ben yerden yukarı kaldırılırsam, bütün insanları kendime çekeceğim.
33 Bunu nasıl bir ölümle öleceğini belirtmek için söyledi.
34 Halk ona cevap verdi: Yasadan Mesih'in sonsuza dek kalacağını işittik; ve sen nasıl, İnsanoğlu yukarı kaldırılmalıdır, diyorsun? kimdir bu İnsanoğlu?
35 Bunun üzerine İsa onlara dedi: Kısa bir süre daha ışık sizinledir. İşığınız varken yürüyün ki, karanlık sizi basmasın; çünkü karanlıkta yürüyen nereye gittiğini bilmez.
36 Sizde ışık varken, ışığa iman edin ki, ışığın oğulları olasınız. İsa bunları söyledikten sonra gidip onlardan gizlendi.
37 Önlerinde bunca mucize yaptığı halde ona iman etmediler;

38 Öyle ki, Yeşaya peygamberin söylediği söz yerine gelsin: Ya Rab, verdiğimiz habere kim inandı? ve Rab'bin pazısı kime gösterildi?
39 Bu nedenle iman edemiyorlardı, çünkü Yeşaya yine demiştir:
40 Onların gözlerini kör etti, ve yüreklerini katılaştırdı, öyle ki, gözleriyle görmesin, ve yürekleriyle anlamasın, ve dönmesinler, ben de onları iyileştirmeyeyim.
41 Bu şeyleri Yeşaya, yüceliğini görüp onun hakkında konuştuğu zaman söyledi.
42 Bununla beraber, önderlerin bile birçoğu ona iman etti, ama Ferisiler yüzünden, havra dışı edilmemek için açıkça söylemediler.
43 Çünkü insan övgüsünü, Tanrı övgüsünden daha çok sevdiler.
44 İsa bağırıp dedi: Bana iman eden bana değil, ancak beni gönderene iman eder.
45 Ve beni gören, beni göndereni görür.
46 Bana iman eden hiç kimse karanlıkta kalmasın diye, dünyaya ışık olarak geldim.
47 Sözlerimi işitip de iman etmeyeni ben yargılamam, çünkü ben dünyayı yargılamak için değil, ancak dünyayı kurtarmak için geldim.
48 Beni reddedip sözlerimi kabul etmeyeni yargılayacak biri var; söylediğim söz onu son günde yargılayacaktır.
49 Çünkü ben kendiliğimden konuşmadım; ama beni gönderen Baba'nın kendisi ne diyeceğimi ve ne konuşacağımı bana buyurdu.
50 Ve onun buyruğunun sonsuz yaşam olduğunu bilirim; bunun için ne söylüyorsam, Baba'nın bana söylediği gibi söylüyorum.

Yuhanna 13

1 Fısıh bayramından önce, İsa bu dünyadan ayrılıp Baba'ya gideceği saatin geldiğini bilerek, dünyada kendisinin olanları sevmiş olarak onları sonuna kadar sevdi.

2 Ve akşam yemeği bitince, İblis Simon oğlu Yahuda İskariyot'un yüreğine onu ele vermesini zaten koymuş bulunarak;
3 İsa, Baba'nın her şeyi kendi ellerine verdiğini ve Tanrı'dan gelmiş olup Tanrı'ya gittiğini bilerek;
4 Yemekten kalkıp giysilerini bir yana koydu; ve bir havlu alıp kuşandı.
5 Sonra leğene su koyup öğrencilerin ayaklarını yıkamaya ve kuşandığı havluyla silmeye başladı.
6 Böylece Simon Petros'a geldi; ve Petros ona, Ya Rab, ayaklarımı sen mi yıkayacaksın? dedi.
7 İsa cevap verip ona dedi: Ne yaptığımı şimdi anlamıyorsun; ama sonra anlayacaksın.
8 Petros ona, Benim ayaklarımı asla yıkamayacaksın, dedi. İsa ona cevap verdi: Seni yıkamazsam, benimle payın olmaz.
9 Simon Petros ona, Ya Rab, yalnız ayaklarımı değil, ama ellerimi ve başımı da yıka, dedi.
10 İsa ona dedi: Yıkanmış olan, ayaklarının yıkanmasından başka ihtiyacı yoktur, ama tamamen temizdir; siz de temizsiniz, ama hepiniz değil.
11 Çünkü kendini ele verecek olanı biliyordu; bu nedenle, Hepiniz temiz değilsiniz, demişti.
12 Böylece onların ayaklarını yıkayıp elbisesini aldıktan sonra, yine sofraya oturunca, onlara dedi: Size ne yaptığımı biliyor musunuz?
13 Siz beni Öğretmen ve Rab diye çağırıyorsunuz; ve iyi diyorsunuz; çünkü ben oyum.
14 Şimdi ben, Rabbiniz ve Öğretmeniniz olduğum halde, ayaklarınızı yıkadımsa; siz de birbirinizin ayaklarını yıkamalısınız.
15 Çünkü benim size yaptığım gibi siz de yapasınız diye size bir örnek verdim.
16 Doğrusu, doğrusu size derim, Köle efendisinden büyük değildir; ne de gönderilen kendisini gönderenden daha büyüktür.
17 Eğer bu şeyleri biliyorsanız, onları yaparsanız size ne mutlu.

18 Hepiniz için söylemiyorum, ben seçtiklerimi bilirim; ama yazı yerine gelsin diye: Benimle ekmek yiyen bana karşı ökçesini kaldırdı.
19 Size şimdiden, olmadan önce söylüyorum ki, olunca benim o olduğuma iman edesiniz.
20 Doğrusu, doğrusu size derim, Benim gönderdiğim her hangi bir kimseyi kabul eden beni kabul eder; beni kabul eden de beni göndereni kabul eder.
21 İsa bu şeyleri söyledikten sonra ruhta çok sıkıldı, ve tanıklık edip dedi: Doğrusu, doğrusu size derim ki, sizden biri beni ele verecek.
22 Bunun üzerine öğrenciler kimden söz ettiğine kuşkulanarak birbirlerine bakıyorlardı.
23 Ve öğrencilerinden biri İsa'nın bağrına yaslanmıştı; İsa onu severdi.
24 Bunun üzerine Simon Petros ona, kimden söz ettiğini sorsun diye işaret etti.
25 O da İsa'nın göğsüne yaslanmış olarak ona, Ya Rab, kimdir o? dedi.
26 İsa cevap verdi: Lokmayı banıp kime verirsem odur. Ve lokmayı banıp Simon oğlu Yahuda İskariyot'a verdi.
27 Ve lokmadan sonra Şeytan onun içine girdi. İsa da ona, Yapacağını tez yap, dedi.
28 Ama sofrada oturanlardan hiçbiri, bunu neden ona söylediğini anlamadı.
29 Çünkü kese Yahuda'da olduğundan, bazıları İsa'nın ona, Bayram için bize gerekli şeyleri satın al, ya da, Yoksullara bir şey ver, dediğini sandılar.
30 O da lokmayı alıp hemen dışarı çıktı; ve gece idi.
31 O dışarı çıkınca İsa dedi: Şimdi İnsanoğlu yüceltildi, Tanrı da onda yüceltildi.
32 Eğer Tanrı onda yüceltildiyse, Tanrı onu kendinde yüceltecektir, ve onu hemen yüceltecektir.

33 Çocuklar, kısa bir süre daha sizinleyim. Beni arayacaksınız; ve Yahudilere, Benim gittiğim yere siz gelemezsiniz, dediğim gibi, şimdi size de diyorum.
34 Size yeni bir buyruk veriyorum: Birbirinizi sevin; sizi sevdiğim gibi siz de birbirinizi sevin.
35 Birbirinize sevginiz olursa, herkes bununla benim öğrencilerim olduğunuzu anlayacaktır.
36 Simon Petros ona, Ya Rab, nereye gidiyorsun? dedi. İsa ona cevap verdi: Gittiğim yere şimdi ardımdan gelemezsin, ama sonra ardımdan geleceksin.
37 Petros ona, Ya Rab, neden şimdi senin ardından gelemeyeyim? senin için canımı veririm, dedi.
38 İsa ona cevap verdi: Benim için canını mı vereceksin? Doğrusu, doğrusu sana derim, Sen beni üç kez inkâr etmeden, horoz ötmeyecektir.

Yuhanna 14

1 Yüreğiniz sıkılmasın; siz Tanrı'ya iman edersiniz, Bana da iman edin.
2 Babam'ın evinde yaşanacak çok yerler vardır; öyle olmasa size söylerdim. Size yer hazırlamaya gidiyorum.
3 Ve gidip size yer hazırlarsam, siz de benim bulunduğum yerde olasınız diye, yine gelip sizi yanıma alacağım.
4 Ve benim nereye gittiğimi biliyorsunuz, ve yolu biliyorsunuz.
5 Tomas ona, Ya Rab, senin nereye gideceğini bilmiyoruz, ve yolu nasıl bilebiliriz? dedi.
6 İsa ona dedi: Yol, gerçek ve yaşam ben'im, benim aracılığım olmadan Baba'ya kimse gelmez.
7 Eger beni tanımış olsaydınız, Babam'ı da tanırdınız; ve artık onu biliyorsunuz, ve onu gördünüz.

8 Filippos ona, Ya Rab, Baba'yı bize göster, ve bu bize yeter, dedi.
9 İsa ona dedi: Ey Filippos, bunca zamandır sizinle birlikteyim, ve beni daha tanımadın mı? beni görmüş olan, Baba'yı görmüştür; ve sen nasıl, Bize Baba'yı göster, diyorsun?
10 Benim Baba'da, Baba'nın da bende olduğuna inanmıyor musun? size söylediğim sözleri kendiliğimden söylemiyorum; ama bende yaşayan Baba'nın kendisi işleri yapıyor.
11 Bana inanın: ben Baba'dayım, Baba da bendedir; hiç değilse bu işlerden dolayı bana inanın.
12 Doğrusu, doğrusu size derim, Bana iman eden, yaptığım işleri kendisi de yapacaktır; bunlardan daha büyüklerini de yapacaktır; çünkü ben Babam'a gidiyorum.
13 Ve benim adımla her ne dilerseniz yapacağım; öyle ki, Baba Oğul'da yüceltilsin.
14 Eğer benim adımla bir şey dilerseniz, ben onu yapacağım.
15 Eğer beni seviyorsanız, buyruklarımı tutun.
16 Ben de Baba'dan dileyeceğim, ve o sonsuza dek sizinle birlikte kalsın diye size başka bir Tesellici, 17 Yani gerçek Ruhu'nu verecek; dünya onu kabul edemez, çünkü onu ne görür, ne de tanır; ama siz onu tanırsınız, çünkü o sizinle kalıyor, ve içinizde olacaktır.
18 Sizi öksüz bırakmayacağım, size geleceğim.
19 Az bir zaman daha ve dünya artık beni görmez; ama siz beni görürsünüz; ben yaşadığım için, siz de yaşayacaksınız.
20 O gün bileceksiniz ki, ben Babam'dayım, ve siz bendesiniz, ve ben sizdeyim.
21 Buyruklarım kendinde olup onları tutan, beni seven odur; ve beni seven Babam tarafından sevilecektir, ben de onu seveceğim ve kendimi ona göstereceğim.
22 Yahuda-İskariyot değil-ona dedi: Ya Rab, nasıl olur da kendini dünyaya göstermeyip bize göstereceksin?
23 İsa cevap verip ona dedi: Bir kimse beni severse, sözümü tutacak; Babam da onu sevecek, ve biz ona gelip yanında konut kuracağız.

24 Beni sevmeyen, sözlerimi tutmaz; ve işittiğiniz söz benim değil, ama beni gönderen Baba'nındır.
25 Ben daha yanınızdayken size bu şeyleri söyledim.
26 Ama Baba'nın benim adımla göndereceği Tesellici, Kutsal Ruh, size her şeyi öğretecek ve bütün söylediklerimi size hatırlatacaktır.
27 Size esenlik bırakıyorum, size kendi esenliğimi veriyorum; ben size dünyanın verdiği gibi vermiyorum. Yüreğiniz sıkılmasın ve korkmasın.
28 Size, Giderim, ve size yine gelirim, dediğimi işittiniz. Eğer beni sevseydiniz, Baba'ya gidiyorum, dediğim için sevinirdiniz; çünkü Babam benden büyüktür.
29 Ve bunu size şimdi, olmadan önce söyledim, öyle ki, olunca iman edesiniz.
30 Artık sizinle çok konuşmayacağım; çünkü bu dünyanın reisi geliyor, ve bende onun hiçbir şeyi yoktur.
31 Ama dünya Baba'yı sevdiğimi anlasın diye; ve Baba'nın bana buyurduğu gibi, öylece yapıyorum. Kalkın, buradan gidelim.

Yuhanna 15

1 Ben gerçek asmayım ve Babam bağcıdır.
2 Bende meyve vermeyen her çubuğu keser; her meyve vereni de daha çok meyve versin diye budar.
3 Size söylediğim sözle siz şimdiden temizsiniz.
4 Bende kalın, ben de sizde. Çubuk asmada kalmazsa kendiliğinden meyve veremediği gibi, siz de bende kalmazsanız meyve veremezsiniz.
5 Ben asmayım, siz çubuklarsınız. Bende kalan, benim de kendisinde kaldığım kişi çok meyve verir; çünkü bensiz hiçbir şey yapamazsınız.

6 Bir kimse bende kalmazsa, çubuk gibi dışarı atılır, ve kurur; ve insanlar onları toplayıp ateşe atarlar, ve yanar.
7 Eğer bende kalırsanız ve sözlerim sizde kalırsa, her ne isterseniz dileyeceksiniz, ve size verilecektir.
8 Babam bununla, yani çok meyve vermenizle yüceltilir; böylece öğrencilerim olursunuz.
9 Baba'nın beni sevdiği gibi ben de sizi sevdim; benim sevgimde kalın.
10 Eğer buyruklarımı tutarsanız, sevgimde kalırsınız, nasıl ki ben de Babam'ın buyruklarını tutup onun sevgisinde kalıyorum.
11 Bu şeyleri size, sevincim sizde kalsın ve sevinciniz tamamlansın diye söyledim.
12 Benim buyruğum şudur: Sizi sevdiğim gibi birbirinizi sevin.
13 İnsanın dostları uğruna canını vermesinden daha büyük sevgi kimsede yoktur.
14 Eğer size buyurduklarımı yaparsanız dostlarımsınız.
15 Artık size kul demem; çünkü kul efendisinin ne yaptığını bilmez; ama size dost dedim; çünkü Babam'dan bütün işittiklerimi size bildirdim.
16 Siz beni seçmediniz, ama ben sizi seçtim, ve gidip meyve veresiniz, meyveniz de kalıcı olsun diye sizi atadım, öyle ki, benim adımla Baba'dan her ne dilerseniz size versin.
17 Bu şeyleri size buyuruyorum ki, birbirinizi sevesiniz.
18 Eğer dünya sizden nefret ederse, bilin ki, sizden önce benden nefret etmiştir.
19 Eğer dünyadan olsaydınız, dünya kendisinin olanı severdi; ama dünyadan değilsiniz, ancak ben sizi dünyadan seçtim, bunun için dünya sizden nefret ediyor.
20 Benim size söylediğim sözü hatırlayın: Köle efendisinden büyük değildir. Eğer bana zulmettilerse, size de zulmedecekler; eğer sözümü tuttularsa, sizinkini de tutacaklar.

21 Ama bütün bu şeyleri size benim adımdan ötürü yapacaklar, çünkü beni göndereni tanımıyorlar.
22 Eğer gelmemiş ve onlara söylememiş olsaydım, günahları olmazdı; ama şimdi günahları için özürleri yoktur.
23 Benden nefret eden, Babam'dan da nefret eder.
24 Başka hiç kimsenin yapmadığı işleri onların arasında yapmamış olsaydım, günahları olmazdı; ama şimdi hem gördüler, hem de benden ve Babam'dan nefret ettiler.
25 Ama bu oldu ki, yasalarında yazılı söz yerine gelsin: Benden sebepsiz nefret ettiler.
26 Ama Baba'dan size göndereceğim Tesellici, yani Baba'dan çıkan gerçek Ruhu geldiği zaman, o bana tanıklık edecek.
27 Ve siz de tanıklık edeceksiniz, çünkü başlangıçtan beri benimle birliktesiniz.

Yuhanna 16

1 Bu şeyleri size, sürçmeyesiniz diye söyledim.
2 Sizi havra dışı edecekler. Evet, saat geliyor ki, sizi öldüren herkes Tanrı'ya hizmet ettiğini sanacak.
3 Ve bu şeyleri size yapacaklar, çünkü ne Baba'yı tanıdılar, ne de beni.
4 Ama size bu şeyleri bildirdim, öyle ki, saati gelince bu şeyleri size söylediğimi hatırlayasınız. Ve size bu şeyleri başlangıçta söylemedim, çünkü sizinle birlikteydim.
5 Ama şimdi beni gönderene gidiyorum; ve içinizden hiçbiri bana, Nereye gidiyorsun? diye sormuyor.
6 Ama size bu şeyleri söylediğim için yüreğinizi elem doldurdu.
7 Ama size gerçeği söylüyorum; Gitmem sizin için yararlıdır; çünkü gitmezsem Tesellici size gelmez; ama gidersem, onu size gönderirim.

8 Ve o gelince dünyayı günah için, ve doğruluk için, ve yargı için azarlayacaktır.
9 Günah için, çünkü bana iman etmezler.
10 Doğruluk için, çünkü Babam'a gidiyorum, ve artık beni görmezsiniz.
11 Ve yargı için, çünkü bu dünyanın reisi yargılandı.
12 Size söyleyecek daha çok şeyim var, ama şimdi bunlara dayanamazsınız.
13 Ama o, gerçek Ruhu, gelince, sizi tüm gerçeğe yöneltecek; çünkü kendiliğinden konuşmayacak; ama her ne işitirse, onu söyleyecek; ve gelecek şeyleri size bildirecek.
14 O beni yüceltecek; çünkü benim olandan alacak ve size bildirecek.
15 Baba'nın her nesi varsa benimdir; bu nedenle benimkinden alıp size bildirecek dedim.
16 Kısa bir süre, ve beni görmeyeceksiniz; ve yine, kısa bir süre, ve beni göreceksiniz, çünkü Baba'ya gidiyorum.
17 Bunun üzerine öğrencilerinden bazıları birbirlerine dediler: Bu bize dediği nedir? Kısa bir süre, ve beni görmeyeceksiniz; ve yine, kısa bir süre, ve beni göreceksiniz; ve, Çünkü Baba'ya gidiyorum.
18 Böylece, Bu, Kısa bir süre, dediği nedir? söylediklerini anlamıyoruz, diyorlardı.
19 Ve İsa kendisine soru sormak istediklerini biliyordu, ve onlara dedi: Kısa bir süre, ve beni görmeyeceksiniz; ve yine, kısa bir süre, ve beni göreceksiniz, dediğim bu söz için mi birbirinize soruyorsunuz?
20 Doğrusu, doğrusu size derim: Siz ağlayıp dövüneceksiniz, ama dünya sevinecektir; ve elem çekeceksiniz, ama eleminiz sevince dönüşecek.
21 Kadın doğuracağı zaman elem çeker, çünkü saati gelmiştir; ama çocuğu doğurunca, dünyaya bir insan doğmasının sevinciyle çektiği acıyı artık anmaz.

22 Bunun için siz de şimdi elem çekiyorsunuz; ama sizi yine göreceğim, ve yüreğiniz sevinecek, ve sevincinizi kimse sizden almaz.
23 Ve o gün benden hiçbir şey sormayacaksınız. Doğrusu, doğrusu size derim, Baba'dan benim adımla her ne dilerseniz, size verecektir.
24 Şimdiye dek benim adımla bir şey dilemediniz; dileyin, ve alacaksınız, öyle ki, sevinciniz tamamlansın.
25 Size bu şeyleri mesellerle anlattım; ama saat geliyor ki, sizinle artık mesellerle konuşmayacağım, ama size Baba hakkında açık bilgi vereceğim. 26 O gün benim adımla dileyeceksiniz; ve size, sizin için Baba'dan istekte bulunacağım demem;
27 Çünkü beni sevdiğiniz ve Tanrı'dan çıktığıma iman ettiğiniz için Baba'nın kendisi sizi seviyor.
28 Ben Baba'dan çıktım, ve dünyaya geldim; yine dünyayı bırakıp Baba'ya gidiyorum.
29 Öğrencileri ona, İşte, şimdi açıkça konuşuyorsun, ve hiç mesel kullanmıyorsun.
30 Şimdi anlıyoruz ki, her şeyi biliyorsun, ve kimsenin sana soru sormasına ihtiyacın yoktur; Tanrı'dan çıktığına bunun için iman ediyoruz.
31 İsa onlara cevap verdi: Şimdi iman ediyor musunuz?
32 İşte, her birinizin kendininkilere dağılacağı ve beni yalnız bırakacağı saat geliyor, geldi bile; ama ben yalnız değilim, çünkü Baba benimle birliktedir.
33 Bende esenliğiniz olsun diye size bu şeyleri söyledim. Dünyada sıkıntınız olacak; ama cesur olun, ben dünyayı yendim.

Yuhanna 17

1 İsa bu sözleri söyledi, ve gözlerini göğe kaldırıp dedi: Ey Baba, saat geldi; Oğlu'nu yücelt ki, Oğlun da seni yüceltsin;

2 Nitekim sen ona tüm insanlık üzerinde yetki verdin, öyle ki, ona
verdiklerinin hepsine sonsuz yaşam versin.
3 Sonsuz yaşam da şudur: seni, tek gerçek Tanrı'yı ve gönderdiğin
İsa Mesih'i bilsinler.
4 Seni yeryüzünde yücelttim; yapmam için bana verdiğin işi
tamamladım. 5 Ve şimdi, Ey Baba, dünya var olmadan önce senin
yanında sahip olduğum yücelikle beni yanında yücelt.
6 Dünyadan bana verdiğin insanlara senin adını açıkladım;
senindiler, ve onları bana verdin; ve senin sözünü tuttular.
7 Şimdi biliyorlar ki, bana verdiğin her şey sendendir.
8 Çünkü bana verdiğin sözleri onlara verdim; onlar da kabul ettiler,
ve senden çıktığımı gerçekten anladılar, ve beni senin gönderdiğine
iman ettiler.
9 Onlar için yalvarıyorum; dünya için değil, ama bana verdiğin
kimseler için yalvarıyorum; çünkü onlar senindir.
10 Ve benimkilerin tümü senindir, seninkiler de benimdir; ve ben
onlarda yüceltildim.
11 Ve ben artık dünyada değilim, ama onlar dünyadadır, ve ben sana
geliyorum. Kutsal Baba, bana verdiğin kimseleri adınla koru ki,
bizim gibi bir olsunlar.
12 Dünyada onlarla birlikte olduğum sürece, onları senin adınla
korudum; bana verdiğin kimseleri sakladım, ve helâk oğlundan
başka onlardan hiçbiri mahvolmadı; öyle ki, yazı yerine gelsin.
13 Ama şimdi sana geliyorum; ve sevincim kendilerinde
tamamlansın diye bu şeyleri dünyada söylüyorum.
14 Ben onlara senin sözünü verdim; ve dünya onlardan nefret etti,
çünkü ben dünyadan olmadığım gibi, onlar da dünyadan değiller.
15 Onları dünyadan kaldırmanı değil, ama kötü olandan korumanı
diliyorum. 16 Ben dünyadan olmadığım gibi, onlar da dünyadan
değiller.
17 Onları gerçeğinle kutsal kıl; senin sözün gerçektir.

18 Sen beni dünyaya gönderdiğin gibi, ben de onları dünyaya gönderdim.
19 Ve onların uğruna kendimi kutsal kılıyorum, öyle ki, onlar da gerçekle kutsal kılınsınlar.
20 Ve yalnız onlar için değil, ama onların sözüyle bana iman edecek olanlar için de yalvarıyorum;
21 Öyle ki, hepsi bir olsunlar; senin bende olduğun ve benim sende olduğum gibi, ey Baba, onlar da bizde bir olsunlar, dünya da beni senin gönderdiğine iman etsin.
22 Ve bana verdiğin yüceliği onlara verdim; öyle ki, bizim bir olduğumuz gibi onlar da bir olsunlar;
23 Ben onlarda, sen de bende, öyle ki, bir olmak üzere tamamlanmış olsunlar; ve dünya beni senin gönderdiğini, ve beni sevdiğin gibi onları da sevdiğini anlasın.
24 Ey Baba, bana verdiklerinin de bulunduğum yerde benimle birlikte olmalarını istiyorum; öyle ki, bana verdiğin yüceliğimi görsünler; çünkü sen beni dünyanın kuruluşundan önce sevdin.
25 Ey adil Baba, dünya seni bilmedi; ama ben seni bildim, bunlar da beni senin gönderdiğini anladılar.
26 Ve adını onlara bildirdim, ve bildireceğim; öyle ki, bana olan sevgin onlarda olsun, ben de onlarda olayım.

Yuhanna 18

1 İsa bu sözleri söyledikten sonra, öğrencileriyle birlikte Kidron deresinin karşı yakasına geçti, orada bir bahçe vardı, kendisiyle öğrencileri oraya girdiler.
2 Ve onu ele veren Yahuda da bu yeri biliyordu; çünkü İsa öğrencileriyle çoğu kez orada buluşurdu.

3 Böylece Yahuda, yanına bir asker bölüğü ve başkâhinlerle Ferisiler'den görevlileri alıp fenerler ve meşalelerle ve silahlarla oraya geldi.
4 Ve İsa, başına geleceklerin hepsini bilerek öne çıkıp onlara, Kimi arıyorsunuz? dedi.
5 Nazaretli İsa'yı, diye ona cevap verdiler. İsa onlara, Ben'im, dedi. Ve onu ele veren Yahuda da onlarla birlikte duruyordu.
6 Ve onlara, Ben'im, dediği anda gerileyip yere düştüler.
7 Bunun üzerine onlara yine, Kimi arıyorsunuz? diye sordu. Onlar da, Nazaretli İsa'yı, dediler.
8 İsa cevap verdi: Size söyledim, ben'im; bunun için eğer beni arıyorsanız, bunları bırakın gitsinler.
9 Söylediği şu söz yerine gelsin diye oldu bu: Senin bana verdiklerinden hiçbirini yitirmedim.
10 O zaman Simon Petros yanında taşıdığı kılıcı çekti ve başkâhinin kölesine vurup sağ kulağını kesti. Ve kölenin adı Malhus'tu.
11 Ve İsa Petros'a, Kılıcını kınına koy; Babam'ın bana verdiği kâseyi içmeyeyim mi? dedi.
12 Bunun üzerine bölükle komutanı ve Yahudiler'in görevlileri İsa'yı tutup bağladılar,
13 Ve onu önce Hanna'ya götürdüler; çünkü o yılın başkâhini olan Kayafa'nın kayınbabasıydı.
14 Ve halkın uğruna bir tek adamın ölmesi daha elverişlidir diye Yahudiler'e öğüt veren Kayafa idi.
15 Ve Simon Petros'la başka bir öğrenci İsa'nın ardından gidiyorlardı; o öğrenci başkâhinin tanıdığıydı, ve İsa'yla birlikte başkâhinin avlusuna girdi.
16 Ama Petros dışarıda, kapının yanında duruyordu. O vakit başkâhinin tanıdığı öbür öğrenci dışarı çıkıp kapıcı kızla konuştu ve Petros'u içeri getirdi. 17 Kapıcı kız da Petros'a dedi: Sen de bu adamın öğrencilerinden biri değil misin? O da, Hayır, değilim, dedi.

18 Ve köleler ve görevliler yaktıkları kömür ateşinin yanında duruyorlardı; Petros da onlarla birlikte durmuş ısınıyordu.
19 O vakit Başkâhin İsa'ya, öğrencileri ve öğretişiyle ilgili sorular sordu.
20 İsa ona cevap verdi: Ben dünyaya açıkça konuştum; Yahudiler'in daima toplandıkları havrada ve tapınakta her zaman öğrettim; ve gizlide hiçbir şey söylemedim.
21 Neden beni sorguya çekiyorsun? kendilerine ne söylediğimi beni işitenlerden sor; işte, onlar ne söylediğimi biliyorlar.
22 O bu şeyleri söyleyince, orada duran görevlilerden biri, Başkâhine böyle mi cevap veriyorsun? diyerek İsa'ya bir tokat attı.
23 İsa ona cevap verdi: Eğer kötü bir şey söyledimse, kötülüğüne tanıklık et; ama iyiyse neden bana vuruyorsun?
24 Ve Hanna onu bağlı olarak başkâhin Kayafa'ya göndermişti.
25 Ve Simon Petros orada durmuş ısınıyordu. Kendisine, Sen de onun öğrencilerinden değil misin? dediler. Hayır, değilim, diyerek inkâr etti.
26 Başkâhinin kölelerinden biri, Petros'un kulağını kestiği adamın bir akrabası, Seni bahçede onunla birlikte görmedim mi? dedi.
27 Bunun üzerine Petros yine inkâr etti; ve hemen horoz öttü.
28 O vakit İsa'yı Kayafa'dan vali konağına götürdüler; ve sabah erkendi; ve kirlenmesin, ama Fısh yiyebilsinler diye kendileri vali konağına girmediler.
29 Bunun üzerine Pilatus dışarı, onların yanına çıkıp, Bu adamı neyle suçluyorsunuz? dedi.
30 Cevap verip kendisine dediler: Bu adam kötülük eden biri olmasaydı, onu sana teslim etmezdik.
31 Bunun üzerine Pilatus onlara, Onu siz alın ve yasanıza göre onu yargılayın, dedi. Yahudiler de ona, Bizim kimseyi öldürmeye yetkimiz yoktur, dediler;
32 Bu, İsa'nın ne tür ölümle öleceğini belirtmek için söylediği söz yerine gelsin diye oldu.

33 Bunun üzerine, Pilatus yine vali konağına girdi ve İsa'yı çağırıp ona, Sen Yahudiler'in Kralı mısın? dedi.
34 İsa ona cevap verdi: Bunu kendiliğinden mi söylüyorsun, yoksa benim hakkımda başkaları mı sana söyledi?
35 Pilatus cevap verdi: Ben Yahudi miyim? Seni bana kendi ulusun ve başkâhinler teslim ettiler; ne yaptın?
36 İsa cevap verdi: Benim krallığım bu dünyadan değildir; krallığım bu dünyadan olsaydı, hizmetçilerim Yahudiler'e teslim edilmemem için savaşırlardı; ama şimdi benim krallığım buradan değildir.
37 Pilatus da ona, Öyleyse sen kral mısın? dedi. İsa cevap verdi: Kral olduğumu sen söylüyorsun. Ben bunun için doğdum, ve bunun için dünyaya geldim ki, gerçeğe tanıklık edeyim. Gerçekten olan herkes benim sesimi işitir.
38 Pilatus ona, Gerçek nedir? dedi. Ve bunu söyledikten sonra yine dışarıya, Yahudiler'in yanına çıkıp onlara dedi: Ben onda hiçbir suç bulmuyorum.
39 Ama sizin bir geleneğiniz var: her Fısıh'ta sizlere birisini salıveriyorum; şimdi size Yahudiler'in Kralını salıvermemi ister misiniz?
40 Bunun üzerine onların hepsi yine bağırıp dediler: Bu adamı değil, ama Barabbas'ı. Barabbas ise bir hayduttu.

Yuhanna 19

1 O zaman Pilatus İsa'yı tutup kamçıladı.
2 Askerler de dikenlerden bir taç örüp onun başına koydular, ve ona mor renkte bir kaftan giydirdiler,
3 Ve, Selam, ey Yahudiler'in Kralı! diyorlar; ve ona tokat atıyorlardı.
4 Pilatus yine dışarı çıkıp onlara dedi: İşte, onu dışarıya, size getiriyorum, öyle ki, kendisinde hiçbir suç bulmadığımı bilesiniz.

5 Böylece İsa, başındaki dikenli taç ve üzerindeki mor kaftanla dışarı çıktı. Ve Pilatus onlara, İşte o adam, dedi.
6 Başkâhinler ve görevliler onu görünce, Çarmıha ger, çarmıha ger, diye bağırdılar. Pilatus onlara dedi: Siz onu alıp çarmıha gerin; çünkü ben onda bir suç bulmuyorum.
7 Yahudiler ona cevap verdiler: Bizim bir yasamız vardır, ve yasamıza göre onun ölmesi gerektir, çünkü kendini Tanrı'nın Oğlu yaptı.
8 Pilatus bu sözü işitince daha çok korktu;
9 Ve yine vali konağına girip İsa'ya, Neredensin? dedi. Ama İsa ona cevap vermedi.
10 Pilatus da ona dedi: Benimle konuşmayacak mısın? seni çarmıha germeye yetkim olduğunu, salıvermeye de yetkim olduğunu bilmiyor musun?
11 İsa cevap verdi: Sana yukarıdan verilmemiş olsaydı, benim üzerimde hiçbir yetkin olmazdı; onun için beni sana teslim edenin günahı daha büyüktür.
12 Bundan sonra Pilatus onu salıvermeye çalıştı; ama Yahudiler bağırıp dediler: Eğer bu adamı salıverirsen, Kayser'in dostu değilsin; kendini kral eden herkes Kayser'e karşı konuşur.
13 Pilatus bu sözü işitince İsa'yı dışarı getirdi, ve Taş döşeme, ama İbranice'de Gabbata, denilen yerde yargı kürsüsüne oturdu.
14 Ve Fısıh'ın Hazırlık günüydü, ve altıncı saat sularıydı; ve Yahudiler'e, İşte Kralınız! dedi.
15 Ama onlar, Götür, götür, onu çarmıha ger, diye bağırdılar. Pilatus onlara, Kralınızı çarmıha gereyim mi? dedi. Başkâhinler cevap verdiler: Kayser'den başka kralımız yok.
16 O zaman onu, çarmıha gerilmek üzere onlara teslim etti. Onlar da İsa'yı alıp götürdüler.
17 Kendisi de çarmıhını taşıyarak İbranice'de Golgota denilen Kafatası yeri adındaki yere çıktı;

18 Orada onu ve kendisiyle birlikte iki kişiyi daha, biri bir yanda, öbürü öbür yanda ve İsa ortada olarak çarmıha gerdiler.
19 Ve Pilatus bir yafta yazıp çarmıhın üzerine koydu. Ve yazılan şuydu: NAZARETLİ İSA, YAHUDİLER'İN KRALI.
20 Ve Yahudiler'in birçoğu bu yaftayı okudular; çünkü İsa'nın çarmıha gerildiği yer kente yakındı; ve o yafta İbranice, Yunanca ve Latince yazılmıştı.
21 Ve Yahudiler'in başkâhinleri Pilatus'a dediler: Yahudiler'in Kralı, diye yazma; Ama kendisi, Ben Yahudiler'in Kralı'yım dedi, diye yaz.
22 Pilatus cevap verdi: Ne yazdımsa, yazdım.
23 Askerler İsa'yı çarmıha gerdikten sonra onun giysilerini alıp her bir askere birer pay düşecek biçimde dört parçaya böldüler; mintanını da aldılar; mintan baştan başa dikişsiz bir dokumaydı.
24 Bu nedenle birbirlerine, Bunu yırtmayalım, ama kimin olacak diye kura çekelim, dediler; öyle ki, Giysilerimi aralarında paylaştılar, ve elbisem üzerine kura çektiler, diyen yazı yerine gelsin. Askerler bu şeyleri yaptılar.
25 Ve İsa'nın çarmıhının yanında annesi, ve annesinin kızkardeşi, Klopa'nın karısı Meryem, ve Mecdelli Meryem duruyorlardı.
26 Ve İsa, annesiyle sevdiği öğrencinin yakınında durduğunu görünce annesine, Kadın, işte oğlun! dedi.
27 Sonra öğrenciye, İşte annen! dedi. Ve o saatten sonra bu öğrenci onu kendi evine aldı.
28 Bundan sonra İsa, her şeyin artık tamamlandığını bilerek yazının yerine gelmesi için, Susadım, dedi.
29 Ve oraya sirke dolu bir kap konulmuştu; ve sirkeyle bir sünger doldurup zufa dalına takarak onun ağzına uzattılar.
30 İsa da sirkeyi alınca, Tamamlandı, dedi; ve başını eğip ruhu teslim etti.
31 Ve Hazırlık günü olduğundan, cesetler Sept günü çarmıhta kalmasın diye, (çünkü o Sept günü büyük gündü,) Yahudiler Pilatus'tan onların bacakları kırılıp kaldırılmasını istediler.

32 Bunun üzerine askerler gelip birincinin, sonra da onunla birlikte çarmıha gerilmiş olan ötekinin bacaklarını kırdılar.
33 Ama İsa'ya gelip onun zaten ölmüş olduğunu görünce bacaklarını kırmadılar;
34 Ama askerlerden biri onun böğrünü mızrakla deldi, ve hemen kan ve su çıktı.
35 Ve bunu gören tanıklık etti, ve tanıklığı doğrudur; ve doğru söylediğini bilir, öyle ki, iman edesiniz.
36 Çünkü bu şeyler yazı yerine gelsin diye oldu: Onun hiç bir kemiği kırılmayacaktır.
37 Ve yine başka bir yazı, Bedenini deldikleri kişiye bakacaklar, der.
38 Ve bundan sonra, İsa'nın öğrencisiyken Yahudiler'den korktuğundan kendisini gizleyen Arimatealı Yusuf, İsa'nın cesedini kaldırmak için Pilatus'tan dilekte bulundu; ve Pilatus izin verdi. Bunun üzerine gelip İsa'nın cesedini kaldırdı.
39 Daha önce geceleyin İsa'nın yanına gelmiş olan Nikodimos da yüz litre kadar karaşık mür ve sarısabır özü alarak geldi.
40 O vakit İsa'nın cesedini alıp Yahudiler'in gömme geleneğine uygun olarak onu baharatla keten bezlere sardılar.
41 Ve çarmıha gerildiği yerde bir bahçe, bahçede de içine henüz hiç kimsenin konulmadığı yeni bir mezar vardı.
42 Yahudiler'in Hazırlık günü olduğundan, mezar da yakın olduğu için, İsa'yı oraya koydular.

Yuhanna 20

1 Haftanın ilk günü erkenden, ortalık daha karanlıkken Mecdelli Meryem mezara geldi, ve taşın mezardan kaldırılmış olduğunu gördü.

2 O zaman koşup Simon Petros'a ve İsa'nın sevdiği öbür öğrenciye geldi, ve onlara dedi: Rab'bi mezardan kaldırmışlar, ve onu nereye koydular bilmiyoruz.
3 Bunun üzerine Petros'la öteki öğrenci çıkıp mezara doğru gittiler.
4 Ve ikisi birlikte koşuyordu; ama öteki öğrenci Petros'tan daha hızlı koşarak mezara önce vardı.
5 Ve eğilip içeri baktı, keten bezleri yerde serili gördü; ama içeri girmedi.
6 Simon Petros da ardından gelip mezarın içine girdi, ve yerde duran bezleri,
7 Ve onun başına sarılmış olan mendili, bezlerle birlikte olmayıp ayrı bir yerde dürülü gördü.
8 O zaman mezara ilk varan öteki öğenci de girip gördü, ve iman etti.
9 Çünkü onun ölülerden dirilmesi gerektir diye yazıyı henüz bilmiyorlardı.
10 Bundan sonra öğrenciler yine evlerine gittiler.
11 Ama Meryem mezarın dışında durmuş ağlıyordu; ve ağlarken eğildi ve mezarın içine baktı,
12 Ve beyazlara bürünmüş iki melek gördü, biri İsa'nın cesedinin yattığı yerin başucunda, öteki ayakucunda oturuyordu.
13 Ve onlar kendisine, Kadın, niçin ağlıyorsun? dediler. Onlara, Çünkü Rabbim'i kaldırmışlar, ve onu nereye koyduklarını bilmiyorum, dedi.
14 Ve bu şeyleri söyledikten sonra arkasına döndü ve İsa'nın orada durduğunu gördü, ama onun İsa olduğunu anlamadı.
15 İsa ona dedi: Kadın, niçin ağlıyorsun? kimi arıyorsun? O da onu bahçıvan sanarak kendisine dedi: Efendi, eğer onu sen götürdünse, nereye koyduğunu bana söyle de ben onu kaldırayım.
16 İsa ona, Meryem, dedi. O da dönüp ona, Rabbuni, dedi; ki, Öğretmen, demektir.

17 İsa ona dedi: Bana dokunma, çünkü daha Babam'ın yanına çıkmadım; ama kardeşlerime git ve onlara söyle, Benim Babam'ın ve sizin Babanız'ın; ve benim Tanrım'ın ve sizin Tanrınız'ın yanına çıkıyorum.
18 Mecdelli Meryem gelip öğrencilere Rab'bi gördüğünü ve kendisine bu şeyleri söylediğini bildirdi.
19 Ve o gün, haftanın ilk günü, akşam olunca, öğrencilerin toplandıkları yerin kapıları Yahudiler'in korkusundan kapalıyken İsa geldi, ve ortada durup onlara, Size esenlik olsun, dedi.
20 Ve bunu söyledikten sonra onlara ellerini ve böğrünü gösterdi. Öğrenciler Rab'bi görünce sevindiler.
21 Ve İsa yine onlara dedi: Size esenlik olsun, Babam beni gönderdiği gibi, ben de sizi gönderiyorum.
22 Ve bunu söyledikten sonra, onların üzerine üfledi, ve onlara dedi: Kutsal Ruh'u alın;
23 Kimlerin günahlarını bağışlarsanız, onlara bağışlanmış olur; kimlerinkini alıkoyarsanız, alıkonmuş olur.
24 Ama Onikilerden biri, Didimos denilen Tomas, İsa geldiğinde onlarla birlikte değildi.
25 Bunun için öbür öğrenciler ona, Rab'bi gördük, dediler. Ama o onlara, Onun ellerinde çivilerin izini görmedikçe, ve çivilerin izine parmağımla dokunmadıkça, ve elimi böğrüne sokmadıkça inanmam, dedi.
26 Ve sekiz gün sonra onun öğrencileri yine içerideydiler, Tomas da onlarla birlikteydi; kapılar kapalıyken İsa gelip ortada durdu, ve, Size esenlik olsun, dedi.
27 Sonra Tomas'a dedi: Parmağını buraya getir, ve ellerime bak, elini de uzat, ve böğrüme koy; ve imansız olma, ama imanlı ol.
28 Ve Tomas cevap verip ona, Rabbim ve Tanrım, dedi.
29 İsa ona dedi: Tomas, beni gördüğün için iman ettin; görmeden iman edenlere ne mutlu.

30 İsa öğrencilerinin önünde bu kitapta yazılı olmayan başka birçok belirti yaptı; 31 Ama İsa'nın Tanrı'nın Oğlu Mesih olduğuna iman edesiniz ve iman edip onun adıyla yaşama sahip olasınız diye bunlar yazılmıştır.

Yuhanna 21

1 Bu şeylerden sonra Taberiye Denizi kıyısında İsa kendisini öğrencilere yine gösterdi; ve böylece gösterdi:
2 Simon Petros, ve Didimos denilen Tomas, ve Galile'nın Kana kentinden Natanael, ve Zebedi'nin oğulları, ve onun öğrencilerinden iki kişi daha birlikte bulunuyorlardı.
3 Simon Petros onlara, Ben balık tutmaya gidiyorum, dedi. Ona, Biz de seninle geliyoruz, dediler. Çıkıp hemen kayığa bindiler; ve o gece bir şey tutmadılar.
4 Ve artık sabah olunca İsa kıyıda durdu; ama öğrenciler onun İsa olduğunu anlamadılar.
5 Ve İsa onlara, Çocuklar, bir yiyeceğiniz var mı? dedi. Ona, Yok, diye cevap verdiler.
6 O da onlara, Ağı kayığın sağ yanına atın ve bulursunuz, dedi. Bunun üzerine ağı attılar, ve balıkların bolluğundan artık onu çekemez olmuşlardı.
7 Onun için İsa'nın sevdiği öğrenci Petros'a, Bu Rab'dir, dedi. Simon Petros da onun Rab olduğunu işitince balıkçı gömleğini giyip (çünkü çıplaktı) denize atıldı.
8 Öbür öğrenciler de balık dolu ağı çekerek küçük kayıkla geldiler; çünkü karadan ancak iki yüz arşın kadar uzaktaydılar.
9 Ve karaya çıktıkları zaman, orada kömür ateşi, ve üzerine konulmuş balık ve ekmek gördüler.
10 İsa onlara, Şimdi tuttuğunuz balıklardan getirin, dedi.

11 Simon Petros kayığa binip yüz elli üç iri balıkla dolu ağı karaya çekti; ve bu kadar çok olduğu halde ağ yırtılmadı.
12 İsa onlara, Gelin, yemek yiyin, dedi. Ve öğrencilerden hiç biri ona, Sen kimsin? diye sormaya cesaret edemedi; çünkü onun Rab olduğunu biliyorlardı.
13 Ve İsa gelip ekmeği aldı, ve onlara verdi, aynı şekilde balığı da verdi.
14 Şimdi bu, İsa'nın ölülerden dirildikten sonra öğrencilerine üçüncü görünüşüydü.
15 Böylece yemeği bitirince İsa Simon Petros'a dedi: Ey Yuna'nın oğlu Simon, beni bunlardan daha çok seviyor musun? Ona dedi: Evet, ya Rab, seni sevdiğimi bilirsin. Ona, Kuzularımı otlat, dedi.
16 İkinci kez yine ona, Ey Yuna'nın oğlu Simon, beni seviyor musun? dedi. Ona, Evet, ya Rab, seni sevdiğimi bilirsin, dedi. Ona, Koyunlarımı güt, dedi.
17 Üçüncü kez ona, Ey Yuna'nın oğlu Simon, beni seviyor musun? dedi. Kendisine üçüncü kez, Beni seviyor musun? demesine Petros üzüldü ve ona dedi: Ya Rab, sen her şeyi bilirsin, seni sevdiğimi bilirsin. İsa ona dedi: Koyunlarımı otlat.
18 Doğrusu, doğrusu sana derim, Gençken kendi kendine kuşanıp istediğin yere giderdin; ama yaşlanınca ellerini uzatacaksın, ve başkası seni kuşatacak ve istemediğin yere götürecek.
19 Bunu ne tür ölümle Tanrı'yı yücelteceğini belirtmek için söyledi. Ve bunu söyledikten sonra ona, Ardımdan gel, dedi. 20 Petros da arkasına dönüp İsa'nın sevdiği öğrencinin ardından gelmekte olduğunu gördü; akşam yemeğinde onun göğsüne yaslanıp, Ya Rab, seni ele verecek olan kimdir? diye öğrenciydi bu.
21 Petros onu görünce İsa'ya dedi: Ya Rab, ya bu ne olacak?
22 İsa ona dedi: Eğer ben gelinceye dek onun kalmasını istiyorsam, bundan sana ne? Sen ardımdan gel.

23 Böylece, o öğrenci ölmeyecektir, sözü kardeşler arasında çıktı; oysa İsa ona, Ölmeyecektir, dememişti; ama, Eğer ben gelinceye dek onun kalmasını istiyorsam, bundan sana ne? demişti.
24 Bu şeylere tanıklık eden ve bu şeyleri yazan öğrenci budur; ve onun tanıklığının doğru olduğunu biliyoruz.
25 Ve İsa'nın yaptığı daha başka birçok şey vardır, eğer bunlar tek tek yazılmış olsaydı, yazılan kitaplar dünyaya bile sığmazdı sanırım. Amin.

Romalılara

Bölüm 1

1 ISA Mesih'in kulu, elçi olmaya çağrılan, Tanrı'nın Incili'ne ayrılan Pavlus;
2 Peygamberleri aracılığıyla kutsal Yazılar'da önceden vaat ettiği bu İncil,
3 Oğlu Rabbimiz Isa Mesih'le ilgilidir; o, etbedene göre Davut'un tohumundan oldu;
4 Ve kutsallık ruhuna göre ölüler arasından dirilmekle Tanrı'nın Oğlu olduğu kudretle ilan edildi:
5 Her ulustan insanın iman edip söz dinlemesini sağlamak için Mesih aracılığıyla ve O'nun adı uğruna Tanrı lütfuna ve elçilik görevine sahip olduk.
6 İsa Mesih'in çağrılmışları olan sizler de bu uluslardansınız.
7 Tanrı'nın Roma'da bulunan, kutsal olmaya çağrılan bütün sevdiklerine, Babamız Tanrı'dan ve Rab İsa Mesih'ten size lütuf ve esenlik olsun.
8 İlkin hepiniz için İsa Mesih aracılığıyla Tanrım'a şükrediyorum. Çünkü imanınız bütün dünyada duyuruluyor.
9 Çünkü Oğlu'nun İncili'nde ruhumla hizmet ettiğim Tanrı tanığımdır; sizi durmadan, her zaman dualarımda anıyorum;
10 Tanrı'nın isteğiyle sonunda mümkünse size gelmek için hayırlı yolum olsun diye yalvarıyorum.
11 Çünkü ruhça pekişmeniz için size ruhsal bir armağan ulaştırmak üzere sizi görmeyi çok istiyorum.
12 Yani, ben aranızdayken karşılıklı olarak birbirimizin imanıyla cesaret buluruz demek istiyorum.
13 Kardeşler, öteki uluslar arasında olduğu gibi, çalışmalarımın sizin aranızda da ürün vermesi için yanınıza gelmeyi birçok kez

amaçladığımı, ama şimdiye dek hep engellendiğimi bilmenizi istiyorum.
14 Grekler'e* ve Grek olmayanlara, bilgelere ve bilgisizlere karşı sorumluluğum var.
15 Bu nedenle Roma'da bulunan sizlere de Müjde'yi elimden geldiğince bildirmek için sabırsızlanıyorum.
16 Çünkü Mesih'in Incili'nden utanmam; çünkü her iman edene, önce Yahudi'ye, hem de Yunanlı'ya, kurtuluş için Tanrı'nın kudretidir;
17 Tanrı'nın insanı akladığı, Müjde'de açıklanır. Aklanma yalnız imanla olur. Yazılmış olduğu gibi, "İmanla aklanan yaşayacaktır."
18 Haksızlıkla gerçeğe engel olan insanların bütün tanrısızlığına ve haksızlığına karşı Tanrı'nın gazabı gökten açıkça gösterilmektedir.
19 Çünkü Tanrı'ya ilişkin bilinen ne varsa, gözlerinin önündedir; Tanrı hepsini gözlerinin önüne sermiştir.
20 Tanrı'nın görünmeyen nitelikleri -sonsuz gücü ve Tanrılığıdünya yaratılalı beri O'nun yaptıklarıyla anlaşılmakta, açıkça görülmektedir. Bu nedenle özürleri yoktur.
21 Tanrı'yı bildikleri halde O'nu Tanrı olarak yüceltmediler, O'na şükretmediler. Tersine, düşüncelerinde budalalığa düştüler; anlayışsız yüreklerini karanlık bürüdü.
22 Akıllı olduklarını ileri sürerken akılsız olup çıktılar.
23 Ölümsüz Tanrı'nın yüceliği yerine ölümlü insana, kuşlara, dört ayaklılara, sürüngenlere benzeyen putları yeğlediler.
24 Bu yüzden Tanrı, birbirlerinin bedenlerini aşağılasınlar diye, onları yüreklerinin tutkuları içinde ahlaksızlığa teslim etti.
25 Tanrı'yla ilgili gerçeğin yerine yalanı koydular. Yaradan'ın yerine yaratığa tapıp kulluk ettiler. Oysa Tanrı sonsuza dek övülmeye layıktır! Amin.
26 İşte böylece Tanrı onları utanç verici tutkulara teslim etti. Kadınları bile doğal ilişki yerine doğal olmayanı yeğlediler.

27 Aynı şekilde erkekler de kadınla doğal ilişkilerini bırakıp birbirleri için şehvetle yanıp tutuştular. Erkekler erkeklerle utanç verici ilişkilere girdiler ve kendi bedenlerinde sapıklıklarına yaraşan karşılığı aldılar.
28 Tanrı'yı tanımakta yarar görmedikleri için Tanrı onları yararsız düşüncelere, yakışıksız davranışlara teslim etti.
29 Her türlü haksızlık, kötülük, açgözlülük ve kinle doldular. Kıskançlık, öldürme hırsı, çekişme, hile, kötü niyetle doludurlar. They were filled with all kinds of injustice, wickedness, greed and hatred. They are full of jealousy, lust to kill, strife, deceit, maliciousness.
30 Yerici, Tanrı'dan nefret eden, küstah, kibirli, övüngen, kötü şeyler üreten, ana baba sözü dinlemeyen,
31 Anlayışsız, sözünde durmaz, doğal sevgiden yoksun, amansız, merhametsiz kişilerdir;
32 Böyle davrananların ölümü hak ettiğine ilişkin Tanrı buyruğunu bildikleri halde, bunları yalnız yapmakla kalmaz, yapanları da onaylarlar.

Bölüm 2

1 Bu nedenle sen, ey başkasını yargılayan insan, kim olursan ol, özrün yoktur. Başkasını yargıladığın konuda kendini mahkûm ediyorsun. Çünkü ey yargılayan sen, aynı şeyleri yapıyorsun.
2 Böyle davrananları Tanrı'nın haklı olarak yargıladığını biliriz.
3 Bu gibi şeyleri yapanları yargılayan, ama aynısını yapan ey insan, Tanrı'nın yargısından kaçabileceğini mi sanıyorsun?
4 Tanrı'nın sınırsız iyiliğini, hoşgörüsünü, sabrını hor mu görüyorsun? O'nun iyiliğinin seni tövbeye yönelttiğini bilmiyor musun?

5 İnatçılığın ve tövbesiz yüreğin yüzünden Tanrı'nın adil yargısının
açıklanacağı gazap günü için kendine karşı gazap biriktiriyorsun.
6 Tanrı "herkese, yaptıklarının karşılığını verecektir."
7 Sürekli iyilik ederek yücelik, saygınlık, ölümsüzlük arayanlara
sonsuz yaşam verecek.
8 Bencillerin, gerçeğe uymayıp haksızlık peşinden gidenlerin
üzerineyse gazap ve öfke yağdıracak.
9 Kötülük yapan her adamın canına, önce Yahudi'nin, hem de
Centil'in, sıkıntı ve elem;
10 Ama iyilik eden her adama, önce Yahudi'ye, hem de Centil'e,
yücelik, saygınlık, ve esenlik.
11 Çünkü Tanrı insanlar arasında ayrım yapmaz.
12 Kutsal Yasa'yı* bilmeden günah işleyenler Yasa olmadan da
mahvolacaklar. Yasa'yı bilerek günah işleyenlerse Yasa'yla
yargılanacaklar.
13 Çünkü Tanrı katında aklanacak olanlar Yasa'yı işitenler değil,
yerine getirenlerdir.
14 Kutsal Yasa'dan yoksun uluslar Yasa'nın gereklerini
kendiliklerinden yaptıkça, Yasa'dan habersiz olsalar bile kendi
yasalarını koymuş olurlar.
15 Böylelikle Kutsal Yasa'nın gerektirdiklerinin yüreklerinde yazılı
olduğunu gösterirler. Vicdanları buna tanıklık eder. Düşünceleriyse
onları ya suçlar ya da savunur.
16 Yaydığım Müjde'ye göre Tanrı'nın, insanları gizlice yaptıkları
şeylerden ötürü İsa Mesih aracılığıyla yargılayacağı gün böyle
olacaktır.
17 Ya sen? Kendine Yahudi diyor, Kutsal Yasa'ya dayanıp Tanrı'yla
övünüyorsun.
18 Tanrı'nın isteğini biliyorsun. En üstün değerleri ayırt etmeyi
Yasa'dan öğrenmişsin.
19 Ve yasada bilginin ve gerçeğin suretine sahip olarak körlerin
kılavuzu, karanlıkta kalanların ışığı,

20 Akılsızların eğiticisi, çocukların öğretmeni olduğuna inanıyorsun.
21 Öyleyse başkasına öğretirken, kendine de öğretmez misin? Çalmamayı öğütlerken, çalar mısın?
22 "Zina etmeyin" derken, zina eder misin? Putlardan tiksinirken, tapınakları yağmalar mısın?
23 Kutsal Yasa'yla övünürken, Yasa'ya karşı gelerek Tanrı'yı aşağılar mısın?
24 Nitekim şöyle yazılmıştır: "Sizin yüzünüzden uluslar arasında Tanrı'nın adına küfrediliyor."
25 Kutsal Yasa'yı yerine getirirsen, sünnetin elbet yararı vardır. Ama Yasa'ya karşı gelirsen, sünnetli olmanın hiçbir anlamı kalmaz.
26 Bu nedenle, sünnetsizler* Yasa'nın buyruklarına uyarsa, sünnetli sayılmayacak mı?
27 Sen Kutsal Yazılar'a ve sünnete sahip olduğun halde Yasa'yı çiğnersen, bedence sünnetli olmayan ama Yasa'ya uyan kişi seni yargılamayacak mı?
28 Çünkü ne dıştan Yahudi olan gerçek Yahudi'dir, ne de görünüşte, bedensel olan sünnet gerçek sünnettir.
29 Ancak içten Yahudi olan Yahudi'dir. Sünnet de yürekle ilgilidir; yazılı yasanın değil, Ruh'un işidir. İçten Yahudi olan kişi, insanların değil, Tanrı'nın övgüsünü kazanır.

Bölüm 3

1 Öyleyse Yahudi'nin ne üstünlüğü var? Sünnetin yararı nedir?
2 Her yönden çoktur. İlk olarak, Tanrı'nın sözleri Yahudiler'e emanet edilmiştir.
3 Peki, kimi Yahudiler güvenilmez çıkmışsa ne olur? Onların güvenilmezliği Tanrı'nın güvenilirliğini ortadan kaldırır mı?

4 Kesinlikle hayır! Herkes yalancı olsa bile, Tanrı'nın doğruyu
söylediği bilinmelidir. Yazılmış olduğu gibi: "Öyle ki, sözlerinde
doğru çıkasın Ve yargılandığında davayı kazanasın."
5 Ama bizim haksızlığımız Tanrı'nın adil olduğunu ortaya
çıkarıyorsa, ne diyelim? İnsanların diliyle konuşuyorum: Gazapla
cezalandıran Tanrı haksız mı?
6 Kesinlikle hayır! Öyle olsa Tanrı dünyayı nasıl yargılayacak?
7 Ama Tanrı'nın her zaman doğruyu söylediği benim yalanımla
yüceliği için daha açık şekilde ortaya çıkmışsa, ben niçin yine bir
günahkâr olarak yargılanıyorum?
8 Bazılarının bizi kötüleyerek, söylediğimizi ileri sürdüğü gibi niçin,
"Kötülük yapalım da bundan iyilik çıksın" demeyelim? Böylelerinin
yargılanması yerindedir.
9 Şimdi ne diyelim? Biz Yahudiler öteki uluslardan üstün müyüz?
Elbette değiliz. İster Yahudi ister Grek* olsun, daha önce herkesi
günahın denetiminde olmakla suçladık.
10 Yazılmış olduğu gibi: "Doğru kimse yok, tek kişi bile yok.
11 Anlayan kimse yok, Tanrı'yı arayan yok.
12 Hepsi saptı, Tümü yararsız oldu. İyilik eden yok, tek kişi bile!"
13 "Ağızları açık birer mezardır. Dilleriyle aldatırlar." "Engerek
zehiri var dudaklarının altında."
14 "Ağızları lanet ve acı sözle doludur."
15 "Ayakları kan dökmeye seğirtir.
16 Yıkım ve dert var yollarında.
17 Esenlik yolunu da bilmezler."
18 "Tanrı korkusu yoktur onlarda."
19 Kutsal Yasa'da söylenenlerin her ağız kapansın, bütün dünya
Tanrı'ya hesap versin diye Yasa'nın yönetimi altındakilere
söylendiğini biliyoruz.
20 Bu nedenle Yasa'nın gereklerini yapmakla hiç kimse Tanrı katında
aklanmayacaktır. Çünkü Yasa sayesinde günahın bilincine varılır.

21 Ama şimdi Tanrı'nın doğruluğu yasa olmadan açıklandı, yasa ve peygamberler tarafından buna tanıklık edildi,
22 Yani Tanrı'nın Isa Mesih imanından olan doğruluğu iman edenlerin hepsine ve hep-sinin üzerinedir, çünkü fark yoktur;
23 Çünkü herkes günah işledi ve Tanrı'nın yüceliğinden yoksun kaldı.
24 Mesih Isa'da olan halas aracılığıyla, onun inayetiyle karşılıksız olarak aklanır-ar;
25 Tanrı'nın katlanışı üzere daha önce iş-lenmiş günahları bağışlamakla doğru-luğunu göstermek için Tanrı onu, kanına olan imanla, bağışlamalık olarak sundu;
26 Doğruluğunu şimdiki zamanda göstermek için, diyorum, öyle ki, kendisi adil olsun, ve İsa'ya iman edeni aklayan olsun.
27 Öyleyse neyle övünebiliriz? Hiçbir şeyle! Hangi ilkeye dayanarak? Yasa'yı yerine getirme ilkesine mi? Hayır, iman ilkesine.
28 Çünkü insanın, Yasa'nın gereklerini yaparak değil, iman ederek aklandığı kanısındayız.
29 Yoksa Tanrı yalnız Yahudiler'in Tanrısı mı? Öteki ulusların da Tanrısı değil mi? Elbet öteki ulusların da Tanrısı'dır.
30 Çünkü sünnetlileri* imanları sayesinde, sünnetsizleri* de aynı imanla aklayacak olan Tanrı tektir.
31 Öyleyse biz iman aracılığıyla Kutsal Yasa'yı geçersiz mi kılıyoruz? Hayır, tam tersine, Yasa'yı doğruluyoruz.

Bölüm 4

1 Şu halde soyumuzun atası İbrahim'in durumu için ne diyelim?
2 Eğer İbrahim yaptığı iyi işlerden dolayı aklandıysa, övünmeye hakkı vardır; ama Tanrı'nın önünde değil.
3 Kutsal Yazı ne diyor? "İbrahim Tanrı'ya iman etti, böylece aklanmış sayıldı."

4 Çalışana verilen ücret lütuf değil, hak sayılır.
5 Ancak çalışmayan, ama tanrısızı aklayana iman eden kişi imanı sayesinde aklanmış sayılır.
6 Nitekim, iyi işlerine bakmaksızın Tanrı'nın aklanmış saydığı kişinin mutluluğunu Davut da şöyle anlatır:
7 "Ne mutlu suçları bağışlanmış, Günahları örtülmüş olanlara!
8 Günahı Rab tarafından sayılmayana ne mutlu!"
9 Bu mutluluk yalnız sünnetliler* için mi, yoksa aynı zamanda sünnetsizler* için midir? Diyoruz ki, "İbrahim, imanı sayesinde aklanmış sayıldı."
10 Hangi durumda aklanmış sayıldı? Sünnet olduktan sonra mı, sünnetsizken mi? Sünnetliyken değil, sünnetsizken...
11 İbrahim daha sünnetsizken imanla aklandığının kanıtı olarak sünnet işaretini aldı. Öyle ki, sünnetsiz oldukları halde iman edenlerin hepsinin babası olsun, böylece onlar da aklanmış sayılsın.
12 Böylelikle atamız İbrahim, yalnız sünnetli olmakla kalmayan, ama kendisi sünnetsizken sahip olduğu imanın izinden yürüyen sünnetlilerin de babası oldu.
13 Çünkü İbrahim'e ve soyuna dünyanın mirasçısı olma vaadi Kutsal Yasa yoluyla değil, imandan gelen aklanma yoluyla verildi.
14 Eğer Yasa'ya bağlı olanlar mirasçı olursa, iman boş ve vaat geçersizdir.
15 Yasa, Tanrı'nın gazabına yol açar. Ama yasanın olmadığı yerde yasaya karşı gelmek de söz konusu değildir.
16. Bu nedenle imandandır, öyle ki, vaat inayetle olup tüm tohuma emin olsun, yalnız yasadan olana değil, ama Ibrahim'in imanından olana da;
17 Inandığının, yani ölüleri diri eden, olma-yan şeyleri olanlar gibi çağıran Tanrı'nın katında hepimizin babasıdır, yazılmış ol-duğu gibi: Ben seni birçok ulusların babası ettim.

18 İbrahim umutsuz bir durumdayken birçok ulusun babası olacağına umutla iman etti. "Senin soyun böyle olacak" sözüne güveniyordu.
19 Yüz yaşına yaklaşmışken, ölü denebilecek bedenini ve Sara'nın ölü rahmini düşündüğünde imanı zayıflamadı.
20 İmansızlık edip Tanrı'nın vaadinden kuşkulanmadı; tersine, imanı güçlendi ve Tanrı'yı yüceltti.
21 Tanrı'nın vaadini yerine getirecek güçte olduğuna tümüyle güvendi.
22 Bunun için de aklanmış sayıldı.
23 Şimdi ona sayıldığı, yalnız onun için değil,
24 Ama bizlere sayılacağından, bizim için de yazıldı, eğer Rabbimiz İsa'yı ölüler arasından diriltene iman edersek;
25 İsa suçlarımız için ölüme teslim edildi ve aklanmamız için diriltildi.

Bölüm 5

1 Böylece imanla aklandığımıza göre, Rabbimiz İsa Mesih sayesinde Tanrı'yla barışmış oluyoruz.
2 İçinde bulunduğumuz bu lütfa Mesih aracılığıyla, imanla kavuştuk ve Tanrı'nın yüceliğine erişmek umuduyla övünüyoruz.
3 Ve yalnız bununla değil, ama sıkıntılarla bile övünürüz; çünkü biliriz ki sıkıntı sabrı getirir;
4 Ve sabır tecrübeyi, tecrübe de umudu; o Umut da utandırmaz; çünkü bize verilen Kutsal Ruh aracılığıyla yüreklerimize Tanrı'nın sevgisi dökülmüştür.
5 Umut düş kırıklığına uğratmaz. Çünkü bize verilen Kutsal Ruh aracılığıyla Tanrı'nın sevgisi yüreklerimize dökülmüştür.
6 Evet, biz daha çaresizken Mesih belirlenen zamanda tanrısızlar için öldü.

7 Bir kimse doğru insan için güç ölür, ama iyi insan için belki biri ölmeyi göze alabilir.
8 Tanrı ise bizi sevdiğini şununla kanıtlıyor: Biz daha günahkârken, Mesih bizim için öldü.
9 Böylece onun kanıyla şimdi aklanmış olarak, onun aracılığıyla gazaptan ne kadar daha çok kurtulacağız.
10 Çünkü biz Tanrı'nın düşmanlarıyken Oğlu'nun ölümü sayesinde O'nunla barıştıksa, barışmış olarak Oğlu'nun yaşamıyla kurtulacağımız çok daha kesindir.
11 Yalnız bu kadar da değil, bizi şimdi Tanrı'yla barıştırmış olan Rabbimiz İsa Mesih aracılığıyla, Tanrı'nın kendisiyle de övünüyoruz.
12 Günah bir insan aracılığıyla, ölüm de günah aracılığıyla dünyaya girdi. Böylece ölüm bütün insanlara yayıldı. Çünkü hepsi günah işledi.
13 Kutsal Yasa'dan önce de dünyada günah vardı; ama yasa olmayınca günahın hesabı tutulmaz.
14 Oysa ölüm Adem'den Musa'ya dek, gelecek Kişi'nin örneği olan Adem'in suçuna benzer bir günah işlememiş olanlar üzerinde de egemendi.
15 Ne var ki, Tanrı'nın armağanı Adem'in suçu gibi değildir. Çünkü bir kişinin suçu yüzünden birçokları öldüyse, Tanrı'nın lütfu ve bir tek adamın, yani İsa Mesih'in lütfuyla verilen bağış birçokları yararına daha da çoğaldı.
16 Tanrı'nın bağışı o tek adamın günahının sonucu gibi değildir. Tek suçtan sonra verilen yargı mahkûmiyet getirdi; oysa birçok suçtan sonra verilen armağan aklanmayı sağladı.
17 Çünkü ölüm bir tek adamın suçu yüzünden o tek adam aracılığıyla egemenlik sürdüyse, Tanrı'nın bol lütfunu ve aklanma bağışını alanların bir tek adam, yani İsa Mesih sayesinde yaşamda egemenlik sürecekleri çok daha kesindir.

18 İşte, tek bir suçun bütün insanların mahkûmiyetine yol açtığı gibi,
bir doğruluk eylemi de bütün insanlara yaşam veren aklanmayı
sağladı.
19 Çünkü bir adamın sözdinlemezliği yüzünden nasıl birçoğu
günahkâr kılındıysa, bir adamın söz dinlemesiyle birçoğu da doğru
kılınacaktır.
20 Kutsal Yasa suç çoğalsın diye araya girdi; ama günahın çoğaldığı
yerde Tanrı'nın lütfu daha da çoğaldı.
21 Öyle ki, günah nasıl ölüm yoluyla egemenlik sürdüyse, Tanrı'nın
lütfu da Rabbimiz İsa Mesih aracılığıyla sonsuz yaşam vermek üzere
doğrulukla egemenlik sürsün.

Bölüm 6

1 Öyleyse ne diyelim? Lütuf çoğalsın diye günah işlemeye devam
mı edelim?
2 Kesinlikle hayır! Günah karşısında ölmüş olan bizler artık nasıl
günah içinde yaşarız?
3 Mesih İsa'ya vaftiz* edildiğimizde, hepimizin O'nun ölümüne
vaftiz edildiğimizi bilmez misiniz?
4 Baba'nın yüceliği sayesinde Mesih nasıl ölümden dirildiyse, biz de
yeni bir yaşam sürmek üzere vaftiz yoluyla O'nunla birlikte ölüme
gömüldük.
5 Eğer O'nunkine benzer bir ölümde O'nunla birleştiysek, O'nunkine
benzer bir dirilişte de O'nunla birleşeceğiz.
6 Artık günaha kölelik etmeyelim diye, günahlı varlığımızın ortadan
kaldırılması için eski yaradılışımızın Mesih'le birlikte çarmıha
gerildiğini biliriz.
7 Çünkü ölmüş kişi günahtan özgür kılınmıştır.
8 Mesih'le birlikte ölmüşsek, O'nunla birlikte yaşayacağımıza da
inanıyoruz.

9 Çünkü Mesih'in ölümden dirilmiş olduğunu ve bir daha
ölmeyeceğini, ölümün artık O'nun üzerinde egemenlik
sürmeyeceğini biliyoruz.
10 O'nun ölümü günaha karşılık ilk ve son ölüm olmuştur. Sürmekte
olduğu yaşamı ise Tanrı için sürmektedir.
11 Siz de böylece kendinizi günah karşısında ölü, ama Rabbimiz
Mesih İsa'da Tanrı karşısında diri sayın.
12 Bu nedenle bedenin tutkularına uymamak için günahın ölümlü
bedenlerinizde egemenlik sürmesine izin vermeyin.
13 Bedeninizin üyelerini haksızlığa araç ederek günaha sunmayın.
Ölümden dirilenler gibi kendinizi Tanrı'ya adayın; bedeninizin
üyelerini doğruluk araçları olarak Tanrı'ya sunun.
14 Günah size egemen olmayacaktır. Çünkü Kutsal Yasa'nın
yönetimi altında değil, Tanrı'nın lütfu altındasınız.
15 Öyleyse ne diyelim? Yasa'nın yönetimi altında değil de, Tanrı'nın
lütfu altında olduğumuz için günah mı işleyelim? Kesinlikle hayır!
16 Söz dinleyen köleler gibi kendinizi kime teslim ederseniz, sözünü
dinlediğiniz kişinin köleleri olduğunuzu bilmez misiniz? Ya ölüme
götüren günahın ya da doğruluğa götüren sözdinlerliğin
kölelerisiniz.
17 Ama şükürler olsun Tanrı'ya! Eskiden günahın köleleri olan
sizler, adandığınız öğretinin özüne yürekten bağlandınız.
18 Günahtan özgür kılınarak doğruluğun köleleri oldunuz.
19 Doğanızın güçsüzlüğü yüzünden insan ölçülerine göre
konuşuyorum. Bedeninizin üyelerini ahlaksızlığa ve kötülük yapmak
üzere kötülüğe nasıl köle olarak sundunuzsa, şimdi de bu üyelerinizi
kutsal olmak üzere doğruluğa köle olarak sunun.
20 Sizler günahın kölesiyken doğruluktan özgürdünüz.
21 Şimdi utandığınız şeylerden o zaman ne kazancınız oldu? Onların
sonucu ölümdür.
22 Ama şimdi günahtan özgür kılınıp Tanrı'nın kulları olduğunuza
göre, kazancınız kutsallaşma ve bunun sonucu olan sonsuz yaşamdır.

23 Çünkü günahın ücreti ölüm, Tanrı'nın armağanı ise Rabbimiz Mesih İsa'da sonsuz yaşamdır.

Bölüm 7

1 Bilmez misiniz ki, ey kardeşler -Kutsal Yasa'yı bilenlere söylüyorumYasa insana ancak yaşadığı sürece egemendir?
2 Örneğin, evli kadın, kocası yaşadıkça yasayla ona bağlıdır; kocası ölürse, onu kocasına bağlayan yasadan özgür olur.
3 Buna göre kadın, kocası yaşarken başka bir erkekle ilişki kurarsa, zina etmiş sayılır. Ama kocası ölürse, kadın yasadan özgür olur. Şöyle ki, başka bir erkeğe varırsa, zina etmiş olmaz.
4 Aynı şekilde kardeşlerim, siz de bir başkasına -ölümden dirilmiş olan Mesih'evarmak üzere Mesih'in bedeni aracılığıyla Kutsal Yasa karşısında öldünüz. Bu da Tanrı'nın hizmetinde verimli olmamız içindir.
5 Çünkü biz benliğin denetimindeyken, Yasa'nın kışkırttığı günah tutkuları bedenimizin üyelerinde etkindi. Bunun sonucu olarak ölüme götüren meyveler verdik.
6 Şimdiyse biz, daha önce tutsağı olduğumuz Yasa karşısında öldüğümüz için Yasa'dan özgür kılındık. Öyle ki, yazılı yasanın eski yolunda değil, Ruh'un yeni yolunda kulluk edelim.
7 Öyleyse ne diyelim? Kutsal Yasa günah mı oldu? Kesinlikle hayır! Ama Yasa olmasaydı, günahın ne olduğunu bilemezdim. Yasa, "Göz dikmeyeceksin" demeseydi, başkasının malına göz dikmenin ne olduğunu bilemezdim.
8 Ne var ki günah, bu buyruğun verdiği fırsatla içimde her türlü açgözlülüğü üretti. Çünkü Kutsal Yasa olmadıkça günah ölüdür.
9 Çünkü bir zamanlar yasa yokken diriydim ben; ama emir gelince, günah dirildi, ve ben öldüm.
10 Ve buldum ki yaşam için belirlenen emir ölüm için oldu.

11 Çünkü günah buyruğun verdiği fırsatla beni aldattı, buyruk
aracılığıyla beni öldürdü.
12 İşte böyle, Yasa gerçekten kutsaldır. Buyruk da kutsal, doğru ve
iyidir.
13 Öyleyse, iyi olan bana ölüm mü getirdi? Kesinlikle hayır! Ama
günah, günah olarak tanınsın diye, iyi olanın aracılığıyla bana ölüm
getiriyordu. Öyle ki, buyruk aracılığıyla günahın ne denli günahlı
olduğu anlaşılsın.
14 Yasa'nın ruhsal olduğunu biliriz. Bense benliğin denetimindeyim,
köle gibi günaha satılmışım.
15 Ne yaptığımı anlamıyorum. Çünkü istediğimi yapmıyorum;
nefret ettiğim ne ise, onu yapıyorum.
16 Ama istemediğimi yaparsam, Yasa'nın iyi olduğunu kabul etmiş
olurum.
17 Öyleyse bunu artık ben değil, içimde yaşayan günah yapıyor.
18 İçimde, yani benliğimde iyi bir şey bulunmadığını biliyorum.
İçimde iyiyi yapmaya istek var, ama güç yok.
19 İstediğim iyi şeyi yapmıyorum, istemediğim kötü şeyi
yapıyorum.
20 İstemediğimi yapıyorsam, bunu yapan artık ben değil, içimde
yaşayan günahtır.
21 Bundan şu kuralı çıkarıyorum: Ben iyi olanı yapmak isterken,
karşımda hep kötülük vardır.
22 İç varlığımda Tanrı'nın Yasası'ndan zevk alıyorum.
23 Ama bedenimin üyelerinde bambaşka bir yasa görüyorum. Bu da
aklımın onayladığı yasaya karşı savaşıyor ve beni bedenimin
üyelerindeki günah yasasına tutsak ediyor.
24 Ne zavallı insanım! Ölüme götüren bu bedenden beni kim
kurtaracak?
25 Rabbimiz İsa Mesih aracılığıyla Tanrı'ya şükürler olsun! Sonuç
olarak ben aklımla Tanrı'nın Yasası'na, ama benliğimle günahın
yasasına kulluk ediyorum.

Bölüm 8

1. BU nedenle Mesih İsa'da olanlara, etbedene göre değil, ama Ruh'a göre yürüyenlere, artık hiçbir mahkümiyet yoktur.
2 Çünkü yaşam veren Ruh'un yasası, Mesih İsa sayesinde beni günahın ve ölümün yasasından özgür kıldı.
3 İnsan benliğinden ötürü güçsüz olan Kutsal Yasa'nın yapamadığını Tanrı yaptı. Öz Oğlu'nu günahlı insan benzerliğinde günah sunusu* olarak gönderip günahı insan benliğinde yargıladı.
4 Öyle ki, Yasa'nın gereği, benliğe göre değil, Ruh'a göre yaşayan bizlerde yerine gelsin.
5 Benliğe uyanlar benlikle ilgili, Ruh'a uyanlarsa Ruh'la ilgili işleri düşünürler.
6 Benliğe dayanan düşünce ölüm, Ruh'a dayanan düşünceyse yaşam ve esenliktir.
7 Çünkü benliğe dayanan düşünce Tanrı'ya düşmandır; Tanrı'nın Yasası'na boyun eğmez, eğemez de...
8 Benliğin denetiminde olanlar Tanrı'yı hoşnut edemezler.
9 Ne var ki, Tanrı'nın Ruhu içinizde yaşıyorsa, benliğin değil, Ruh'un denetimindesiniz. Ama içinde Mesih'in Ruhu olmayan kişi Mesih'in değildir.
10 Eğer Mesih içinizdeyse, bedeniniz günah yüzünden ölü olmakla birlikte, aklanmış olduğunuz için ruhunuz diridir.
11 Mesih İsa'yı ölümden dirilten Tanrı'nın Ruhu içinizde yaşıyorsa, Mesih'i ölümden dirilten Tanrı, içinizde yaşayan Ruhu'yla ölümlü bedenlerinize de yaşam verecektir.

12 Öyleyse kardeşlerim, borçluyuz ama, benliğe göre yaşamak için benliğe borçlu değiliz.
13 Çünkü benliğe göre yaşarsanız öleceksiniz; ama bedenin kötü işlerini Ruh'la öldürürseniz yaşayacaksınız.
14 Tanrı'nın Ruhu'yla yönetilenlerin hepsi Tanrı'nın oğullarıdır.
15 Çünkü sizi yeniden korkuya sürükleyecek kölelik ruhunu almadınız, oğulluk ruhunu aldınız. Bu ruhla, "Abba, Baba!" diye sesleniriz.
16 Ruh'un kendisi, bizim ruhumuzla birlikte, Tanrı'nın çocukları olduğumuza tanıklık eder.
17 Eğer Tanrı'nın çocuklarıysak, aynı zamanda mirasçıyız. Mesih'le birlikte yüceltilmek üzere Mesih'le birlikte acı çekiyorsak, Tanrı'nın mirasçılarıyız, Mesih'le ortak mirasçılarız.
18 Kanım şu ki, bu anın acıları, gözümüzün önüne serilecek yücelikle karşılaştırılmaya değmez.
19 Yaratılış, Tanrı çocuklarının ortaya çıkmasını büyük özlemle bekliyor.
20 Çünkü yaratık kendi isteğiyle değil, ama onu umutla bağımlı kılanın sebebinden batıllığa bağımlı kılındı,
21 Çünkü yaratık kendisi fesat kulluğundan Tanrı'nın çocuklarının yüce özgürlüğü içine azat edilecektir.
22 Bütün yaratılışın şu ana dek birlikte inleyip doğum ağrısı çektiğini biliyoruz.
23 Yalnız yaratılış değil, biz de -evet Ruh'un turfandasına sahip olan bizler deevlatlığa alınmayı, yani bedenlerimizin kurtulmasını özlemle bekleyerek içimizden inliyoruz.
24 Çünkü bu umutla kurtulduk. Ama görülen umut, umut değildir. Gördüğü şeyi kim umut eder?
25 Oysa görmediğimize umut bağlarsak, sabırla bekleyebiliriz.
26 Bunun gibi, Ruh da güçsüzlüğümüzde bize yardım eder. Ne için dua etmemiz gerektiğini bilmeyiz, ama Ruh'un kendisi, sözle anlatılamaz iniltilerle bizim için aracılık eder.

27 Yürekleri araştıran Tanrı, Ruh'un düşüncesinin ne olduğunu bilir. Çünkü Ruh, Tanrı'nın isteği uyarınca kutsallar için aracılık eder.
28 Tanrı'nın, kendisini sevenlerle, amacı uyarınca çağrılmış olanlarla birlikte her durumda iyilik için etkin olduğunu biliriz.
29 Çünkü Tanrı önceden bildiği kişileri Oğlu'nun benzerliğine dönüştürmek üzere önceden belirledi. Öyle ki, Oğul birçok kardeş arasında ilk doğan olsun.
30 Tanrı önceden belirlediği kişileri çağırdı, çağırdıklarını akladı ve akladıklarını yüceltti.
31 Öyleyse buna ne diyelim? Tanrı bizden yanaysa, kim bize karşı olabilir?
32 Öz Oğlu'nu bile esirgemeyip O'nu hepimiz için ölüme teslim eden Tanrı, O'nunla birlikte bize her şeyi bağışlamayacak mı?
33 Tanrı'nın seçtiklerini kim suçlayacak? Onları aklayan Tanrı'dır.
34 Kim suçlu çıkaracak? Ölmüş, üstelik dirilmiş olan Mesih İsa, Tanrı'nın sağındadır ve bizim için aracılık etmektedir.
35 Mesih'in sevgisinden bizi kim ayırabilir? Sıkıntı mı, elem mi, zulüm mü, açlık mı, çıplaklık mı, tehlike mi, kılıç mı?
36 Yazılmış olduğu gibi: "Senin uğruna bütün gün öldürülüyoruz, Kasaplık koyun sayılıyoruz."
37 Ama bizi sevenin aracılığıyla bu durumların hepsinde galiplerden üstünüz.
38 Çünkü eminim ki, ne ölüm, ne yaşam, ne melekler, ne yönetimler, ne kudretler, ne şimdiki şeyler, ne gelecek şeyler,
39 Ne yükseklik, ne derinlik, ne de hiçbir başka yaratık Rabbimiz Mesih Isa'da olan Tanrı'nın sevgisinden bizi ayırabilecektir.

Bölüm 9

1 Mesih'e ait biri olarak gerçeği söylüyorum, yalan söylemiyorum. Vicdanım da söylediklerimi Kutsal Ruh aracılığıyla doğruluyor.

2 Yüreğimde büyük bir keder, dinmeyen bir acı var.
3 Çünkü kardeşlerim, etbedene göre soydaşlarım uğruna, ben kendim lanetlenip Mesih'ten yoksun olmayı dilerdim;
4 Onlar İsraililer'dir; oğulluk, ve yücelik, ve antlaşmalar, ve yasanın verilmesi, ve Tanrı'nın hizmeti, ve vaatler onlara aittir.
5 Büyük atalar onların atalarıdır. Mesih de bedence onlardandır. O her şeyin üzerinde hüküm süren, sonsuza dek övülecek Tanrı'dır! Amin.
6 Tanrı'nın sözü boşa çıktı demek istemiyorum. Çünkü İsrail soyundan gelenlerin hepsi İsrailli sayılmaz.
7 İbrahim'in soyundan olsalar bile, hepsi onun çocukları değildir. Ama, "Senin soyun İshak'la sürecek" diye yazılmıştır.
8 Demek ki Tanrı'nın çocukları olağan yoldan doğan çocuklar değildir; İbrahim'in soyu sayılanlar Tanrı'nın vaadi uyarınca doğan çocuklardır.
9 Çünkü vaat şöyleydi: "Gelecek yıl bu zamanda geleceğim ve Sara'nın bir oğlu olacak."
10 Ayrıca Rebeka bir erkekten, atamız İshak'tan ikizlere gebe kalmıştı.
11 (Çünkü çocuklar henüz doğmamış, iyi ya da kötü bir şey yapmamışken, Tanrı'nın amacı seçime göre, işlerden değil, ama çağırandan kalsın diye,)
12 Ona, Büyüğü küçüğüne kulluk edecek, denildi.
13 Yazılmış olduğu gibi, "Yakup'u sevdim, Esav'dan ise nefret ettim."
14 Öyleyse ne diyelim? Tanrı adaletsizlik mi ediyor? Kesinlikle hayır!
15 Çünkü Musa'ya şöyle diyor: "Merhamet ettiğime merhamet edeceğim, Acıdığıma acıyacağım."
16 Demek ki bu, insanın isteğine ya da çabasına değil, Tanrı'nın merhametine bağlıdır.

17 Tanrı Kutsal Yazı'da firavuna şöyle diyor: "Gücümü senin aracılığınla göstermek Ve adımı bütün dünyada duyurmak için Seni yükselttim."
18 Demek ki Tanrı dilediğine merhamet eder, dilediğinin yüreğini nasırlaştırır.
19 Şimdi bana, "Öyleyse Tanrı insanı neden hâlâ suçlu buluyor? O'nun isteğine kim karşı durabilir?" diyeceksin.
20 Ama, ey insan, sen kimsin ki Tanrı'ya karşılık veriyorsun? "Kendisine biçim verilen, biçim verene, 'Beni niçin böyle yaptın' der mi?"
21 Ya da çömlekçinin aynı kil yığınından bir kabı onurlu iş için, ötekini bayağı iş için yapmaya hakkı yok mu?
22 Eğer Tanrı gazabını göstermek ve gücünü tanıtmak isterken, gazabına hedef olup mahvolmaya hazırlananlara büyük sabırla katlandıysa, ne diyelim?
23 Yüceltmek üzere önceden hazırlayıp merhamet ettiklerine yüceliğinin zenginliğini göstermek için bunu yaptıysa, ne diyelim?
24 Yalnız Yahudiler arasından değil, öteki uluslar arasından da çağırdığı bu insanlar biziz.
25 Tanrı Hoşea Kitabı'nda şöyle diyor: "Halkım olmayana halkım, Sevgili olmayana sevgili diyeceğim."
26 "Kendilerine, 'Siz halkım değilsiniz' denilen yerde, Yaşayan Tanrı'nın çocukları diye adlandırılacaklar."
27 Yeşaya, İsrail için şöyle sesleniyor: "İsrailoğulları'nın sayısı Denizin kumu kadar çok olsa da, Ancak pek azı kurtulacak.
28 Çünkü işi bitirip doğrulukta kısa kesecektir, çünkü Rab yeryüzünde kısa bir iş yapacaktır.
29 Yeşaya'nın önceden dediği gibi: "Her Şeye Egemen Rab Soyumuzu sürdürecek birkaç kişiyi Sağ bırakmamış olsaydı, Sodom gibi olur, Gomora'ya benzerdik."
30 Öyleyse ne diyelim? Aklanma peşinde olmayan uluslar aklanmaya, imandan gelen aklanmaya kavuştular.

31 Aklanmak için Yasa'nın ardından giden İsrail ise Yasa'yı yerine getiremedi.
32 Neden? çünkü imanla değil, ama yasanın işleriyle olurmuş gibi aradılar. Çünkü o tökezleme taşında tökezlendiler;
33 Yazılmış olduğu gibi: "İşte, Siyon'a* bir sürçme taşı, Bir tökezleme kayası koyuyorum. O'na iman eden utandırılmayacak."

Bölüm 10

1 Kardeşler! İsrailliler'in kurtulmasını yürekten özlüyor, bunun için Tanrı'ya yalvarıyorum.
2 Onlara ilişkin tanıklık ederim ki, Tanrı için gayretlidirler; ama bu bilinçli bir gayret değildir.
3 Tanrı'nın öngördüğü doğruluğu anlamadıkları ve kendi doğruluklarını yerleştirmeye çalıştıkları için Tanrı'nın öngördüğü doğruluğa boyun eğmediler.
4 Oysa her iman edenin aklanması için Mesih, Kutsal Yasa'nın sonudur.
5 Musa, Kutsal Yasa'ya dayanan doğrulukla ilgili şöyle yazıyor: "Yasa'nın gereklerini yapan, onlar sayesinde yaşayacaktır."
6 Ama imandan olan doğruluk şöyle diyor: Yüreğinde, Göğe kim çıkacak? deme; (yani Mesih'i yukarıdan indirmek için;)
7 Ya da, Derinlere kim inecek? (yani Mesih'i ölüler arasından geri getirmek için.)
8 Ne deniyor? "Tanrı sözü sana yakındır, Ağzında ve yüreğindedir." İşte duyurduğumuz iman sözü budur.
9 İsa'nın Rab olduğunu ağzınla açıkça söyler ve Tanrı'nın O'nu ölümden dirilttiğine yürekten iman edersen, kurtulacaksın.
10 Çünkü insan yürekten iman ederek aklanır, imanını ağzıyla açıklayarak kurtulur.
11 Kutsal Yazı, "O'na iman eden utandırılmayacak" diyor.

12 Çünkü Yahudi Grek* ayrımı yoktur, aynı Rab hepsinin Rabbi'dir. Kendisine yakaranların tümüne eliaçıktır.
13 "Rab'be yakaran herkes kurtulacak."
14 Ama iman etmedikleri kişiye nasıl yakaracaklar? Duymadıkları kişiye nasıl iman edecekler? Tanrı sözünü yayan olmazsa, nasıl duyacaklar?
15 Ve gönderilmezlerse, nasıl vaaz edecekler? yazılmış olduğu gibi: Esenlik Incili'ni vaaz eden ve iyi şeylerin müjdesini getirenlerin ayakları ne güzeldir!
16 Ne var ki, herkes Müjde'ye uymadı. Yeşaya'nın dediği gibi: "Ya Rab, verdiğimiz habere kim inandı?"
17 Demek ki iman, haberi duymakla, duymak da Mesih'le ilgili sözün yayılmasıyla olur.
18 Ama soruyorum: Onlar duymadılar mı? Elbet duydular. "Sesleri bütün yeryüzüne, Sözleri dünyanın dört bucağına ulaştı."
19 Yine soruyorum: İsrail anlamadı mı? Önce Musa, "Ben sizi ulus olmayanla kıskandıracağım, Anlayışsız bir ulusla sizi öfkelendireceğim" diyor.
20 Sonra Yeşaya cesaretle, "Aramayanlar beni buldu, Sormayanlara kendimi gösterdim" diyor.
21 Öte yandan İsrail için şöyle diyor: "Söz dinlemeyen, asi bir halka Bütün gün ellerimi uzatıp durdum."

Bölüm 11

1 Öyleyse soruyorum: Tanrı kendi halkından yüz mü çevirdi? Kesinlikle hayır! Ben de İbrahim soyundan, Benyamin oymağından bir İsrailli'yim.
2 Tanrı önceden bildiği kendi halkından yüz çevirmedi. Yoksa İlyas'la ilgili bölümde Kutsal Yazı'nın ne dediğini, İlyas'ın Tanrı'ya nasıl İsrail'den yakındığını bilmez misiniz?

3 "Ya Rab, senin peygamberlerini öldürdüler, senin sunaklarını yıktılar. Yalnız ben kaldım. Beni de öldürmeye çalışıyorlar."
4 Tanrı'nın ona verdiği yanıt nedir? "Baal'ın* önünde diz çökmemiş yedi bin kişiyi kendime ayırdım."
5 Aynı şekilde, şimdiki dönemde de Tanrı'nın lütfuyla seçilmiş küçük bir topluluk vardır.
6 Ve eğer inayetle ise, artık işlerden değildir, yoksa inayet artık inayet değildir. Ama eğer işlerdense, artık inayet değildir, yoksa iş artık iş değildir.
7 Sonuç ne? İsrail aradığına kavuşamadı, seçilmiş olanlar ise kavuştular. Geriye kalanlarınsa yürekleri nasırlaştırıldı.
8 Yazılmış olduğu gibi: "Tanrı onlara uyuşukluk ruhu verdi; Bugüne dek görmeyen gözler, duymayan kulaklar verdi."
9 Davut da şöyle diyor: "Sofraları onlara tuzak, Kapan, tökez ve ceza olsun.
10 Gözleri kararsın, göremesinler. Bellerini hep iki büklüm et!"
11 Öyleyse soruyorum: İsrailliler, bir daha kalkmamak üzere mi sendeleyip düştüler? Kesinlikle hayır! Ama onların suçu yüzünden öteki uluslara kurtuluş verildi; öyle ki, İsrailliler onlara imrensin.
12 Eğer İsrailliler'in suçu dünyaya zenginlik, bozgunu uluslara zenginlik getirdiyse, bütünlüğü çok daha büyük bir zenginlik getirecektir!
13 Öteki uluslardan olan sizlere söylüyorum: Uluslara elçi olarak gönderildiğim için görevimi yüce sayarım.
14 Böylelikle belki soydaşlarımı imrendirip bazılarını kurtarırım.
15 Çünkü onların reddedilmesi dünyanın Tanrı'yla barışmasını sağladıysa, kabul dilmeleri ölümden yaşama geçiş değil de nedir?
16 Hamurun ilk parçası kutsalsa, tümü kutsaldır; kök kutsalsa, dallar da kutsaldır.
17 Ama zeytin ağacının bazı dalları kesildiyse ve sen yabanıl bir zeytin filiziyken onların yerine aşılanıp ağacın semiz köküne ortak

oldunsa, o dallara karşı övünme. Eğer övünüyorsan, unutma ki, sen kökü taşımıyorsun, kök seni taşıyor.
18 (#11:17)
19 O zaman, "Ben aşılanayım diye dallar kesildi" diyeceksin.
20 Doğru, onlar imansızlık yüzünden kesildiler. Sense imanla yerinde duruyorsun. Böbürlenme, kork!
21 Çünkü Tanrı asıl dalları esirgemediyse, seni de esirgemeyecektir.
22 Onun için Tanrı'nın iyiliğini de sertliğini de gör. O, düşenlere karşı serttir; ama O'nun iyiliğine bağlı kalırsan, sana iyi davranır. Yoksa sen de kesilip atılırsın!
23 İmansızlıkta direnmezlerse, İsrailliler de öz ağaca aşılanacaklar. Çünkü Tanrı'nın onları eski yerlerine aşılamaya gücü vardır.
24 Eğer sen doğal yapısı yabanıl zeytin ağacından kesilip doğaya aykırı olarak cins zeytin ağacına aşılandınsa, asıl dalların öz zeytin ağacına aşılanacakları çok daha kesindir!
25 Kardeşler, bilgiçliğe kapılmamanız için şu sırdan habersiz kalmanızı istemem: İsrailliler'den bir bölümünün yüreği, öteki uluslardan kurtulacakların sayısı tamamlanıncaya dek duyarsız kalacaktır.
26 Sonunda bütün İsrail kurtulacaktır. Yazılmış olduğu gibi:
"Kurtarıcı Siyon'dan* gelecek, Yakup'un soyundan tanrısızlığı uzaklaştıracak.
27 Onların günahlarını kaldıracağım zaman Kendileriyle yapacağım antlaşma budur."
28 İsrailliler Müjde'yi reddederek sizin uğrunuza Tanrı'ya düşman oldular; ama Tanrı'nın seçimine göre, ataları sayesinde sevilmektedirler.
29 Çünkü Tanrı'nın armağanları ve çağrısı geri alınamaz.
30 Bir zamanlar Tanrı'nın sözünü dinlemeyen sizler şimdi İsrailliler'in sözdinlemezliğinin sonucu merhamete kavuştunuz.
31 Bunun gibi, İsrailliler de, sizin kavuştuğunuz merhametle merhamete erişmek için şimdi söz dinlemez oldular.

32 Çünkü Tanrı, merhametini herkese göstermek için herkesi söz dinlemezliğin tutsağı kıldı.
33 Tanrı'nın zenginliği ne büyük, bilgeliği ve bilgisi ne derindir! O'nun yargıları ne denli akıl ermez, yolları ne denli anlaşılmazdır!
34 "Rab'bin düşüncesini kim bilebildi? Ya da kim O'nun öğütçüsü olabildi?"
35 "Kim Tanrı'ya bir şey verdi ki, Karşılığını O'ndan isteyebilsin?"
36 Her şeyin kaynağı O'dur; her şey O'nun aracılığıyla ve O'nun için var oldu. O'na sonsuza dek yücelik olsun! Amin.

Bölüm 12

1 Öyleyse kardeşlerim, Tanrı'nın merhameti adına size yalvarırım: Bedenlerinizi diri, kutsal, Tanrı'yı hoşnut eden birer kurban olarak sunun. Ruhsal tapınmanız budur.
2 Bu çağın gidişine uymayın; bunun yerine, Tanrı'nın iyi, beğenilir ve yetkin isteğinin ne olduğunu ayırt edebilmek için düşüncenizin yenilenmesiyle değişin.
3 Tanrı'nın bana bağışladığı lütufla hepinize söylüyorum: Kimse kendisine gereğinden çok değer vermesin. Herkes Tanrı'nın kendisine verdiği iman ölçüsüne göre düşüncelerinde sağduyulu olsun.
4 Bir bedende ayrı ayrı işlevleri olan çok sayıda üyemiz olduğu gibi, çok sayıda olan bizler de Mesih'te tek bir bedeniz ve birbirimizin üyeleriyiz.
5 (#12:4)
6 Tanrı'nın bize bağışladığı lütfa göre, ayrı ayrı ruhsal armağanlarımız vardır. Birinin armağanı peygamberlikse, imanı oranında peygamberlik etsin.
7 Hizmetse, hizmet etsin. Öğretmekse, öğretsin.

8 Öğüt veren, öğütte bulunsun. Bağışta bulunan, bunu cömertçe yapsın. Yöneten, gayretle yönetsin. Merhamet eden, bunu güler yüzle yapsın.
9 Sevginiz ikiyüzlü olmasın. Kötülükten tiksinin, iyiliğe bağlanın.
10 Birbirinize kardeşlik sevgisiyle bağlı olun. Birbirinize saygı göstermekte yarışın.
11 Gayretiniz eksilmesin. Ruhta ateşli olun. Rab'be kulluk edin.
12 Umudunuzla sevinin. Sıkıntıya dayanın. Kendinizi duaya verin.
13 İhtiyaç içinde olan kutsallara yardım edin. Konuksever olmayı amaç edinin.
14 Size zulmedenler için iyilik dileyin. İyilik dileyin, lanet etmeyin.
15 Sevinenlerle sevinin, ağlayanlarla ağlayın.
16 Birbirinizle aynı düşüncede olun. Böbürlenmeyin; tersine, hor görülenlerle arkadaşlık edin. Bilgiçlik taslamayın.
17 Kötülüğe kötülükle karşılık vermeyin. Herkesin gözünde iyi olanı yapmaya dikkat edin.
18 Mümkünse, elinizden geldiğince herkesle barış içinde yaşayın.
19 Sevgili kardeşler, kimseden öç almayın; bunu Tanrı'nın gazabına bırakın. Çünkü şöyle yazılmıştır: "Rab diyor ki, 'Öç benimdir, ben karşılık vereceğim.'"
20 Ama, "Düşmanın acıkmışsa doyur, Susamışsa su ver. Bunu yapmakla onu utanca boğarsın."
21 Kötülüğe yenilme, kötülüğü iyilikle yen.

Bölüm 13

1 Herkes, baştaki yönetime bağlı olsun. Çünkü Tanrı'dan olmayan yönetim yoktur. Var olanlar Tanrı tarafından kurulmuştur.
2 Bu nedenle, yönetime karşı direnen, Tanrı buyruğuna karşı gelmiş olur. Karşı gelenler yargılanır.

3 İyilik edenler değil, kötülük edenler yöneticilerden korkmalıdır. Yönetimden korkmamak ister misin, öyleyse iyi olanı yap, yönetimin övgüsünü kazanırsın.
4 Çünkü yönetim, senin iyiliğin için Tanrı'ya hizmet etmektedir. Ama kötü olanı yaparsan, kork! Yönetim, kılıcı boş yere taşımıyor; kötülük yapanın üzerine Tanrı'nın gazabını salan öç alıcı olarak Tanrı'ya hizmet ediyor.
5 Bunun için, yalnız Tanrı'nın gazabı nedeniyle değil, vicdan nedeniyle de yönetime bağlı olmak gerekir.
6 Vergi ödemenizin nedeni de budur. Çünkü yöneticiler Tanrı'nın bu amaç için gayretle çalışan hizmetkârlarıdır.
7 Herkese hakkını verin: Vergi hakkı olana vergi, gümrük hakkı olana gümrük, saygı hakkı olana saygı, onur hakkı olana onur verin.
8 Birbirinizi sevmekten başka hiç kimseye bir şey borçlu olmayın. Çünkü başkalarını seven, Kutsal Yasa'yı yerine getirmiş olur.
9 Çünkü bu, yani, Zina etmeyeceksin, Oldürmeyeceksin, Hırsızlık yapmayacaksın, Yalan yere tanıklık etmeyeceksin, Açgözlülük etmeyeceksin, ve başka emir varsa, şu sözde özetlenir, Komşunu kendin gibi seveceksin.
10 Seven kişi komşusuna kötülük etmez. Bu nedenle sevmek Kutsal Yasa'yı yerine getirmektir.
11 Bunu, yaşadığınız zamanın bilincinde olarak yapın. Artık sizin için uykudan uyanma saati gelmiştir. Çünkü şu anda kurtuluşumuz ilk iman ettiğimiz zamankinden daha yakındır.
12 Gece ilerledi, gündüz yaklaştı. Bunun için karanlığın işlerini üzerimizden atıp ışığın silahlarını kuşanalım.
13 Çılgınca eğlenceye ve sarhoşluğa, fuhşa ve sefahate, çekişmeye ve kıskançlığa kapılmayalım. Gün ışığında olduğu gibi, saygın bir yaşam sürelim.
14 Rab İsa Mesih'i kuşanın. Benliğinizin tutkularına uymayı düşünmeyin.

Bölüm 14

1 İmanı zayıf olanı aranıza kabul edin, ama tartışmalı konulara girmeyin.
2 Biri her şeyi yiyebileceğine inanır; imanı zayıf olansa yalnız sebze yer.
3 Her şeyi yiyen, yemeyeni hor görmesin. Her şeyi yemeyen, yiyeni yargılamasın. Çünkü Tanrı onu kabul etmiştir.
4 Sen kimsin ki, başkasının kulunu yargılıyorsun? Kulu haklı çıkaran da haksız çıkaran da efendisidir. Kul haklı çıkacaktır. Çünkü Rab'bin onu haklı çıkarmaya gücü vardır.
5 Kimi bir günü başka bir günden üstün sayar, kimi her günü bir sayar. Herkesin kendi görüşüne tam güveni olsun.
6 Günü gözeden Rab için gözeder; ve günü gözetmeyen onu Rab için gözetmez. Yiyen Rab için yer, çünkü Tanrı'ya şükreder; ve yemeyen Rab için yemez, ve Tanrı'ya şükreder;
7 Hiçbirimiz kendimiz için yaşamayız, hiçbirimiz de kendimiz için ölmeyiz.
8 Yaşarsak Rab için yaşarız; ölürsek Rab için ölürüz. Öyleyse, yaşasak da ölsek de Rab'be aitiz.
9 Mesih hem ölülerin hem yaşayanların Rabbi olmak üzere ölüp dirildi.
10 Sen neden kardeşini yargılıyorsun? Ya sen, kardeşini neden küçümsüyorsun? Tanrı'nın yargı kürsüsü önüne hepimiz çıkacağız.
11 Yazılmış olduğu gibi: "Rab şöyle diyor: 'Varlığım hakkı için her diz önümde çökecek, Her dil Tanrı olduğumu açıkça söyleyecek.'"
12 Böylece her birimiz kendi adına Tanrı'ya hesap verecektir.
13 Onun için, artık birbirimizi yargılamayalım. Bunun yerine, hiçbir kardeşin yoluna sürçme ya da tökezleme taşı koymamaya kararlı olun.

14 Rab İsa'ya ait biri olarak kesinlikle biliyorum ki, hiçbir şey kendiliğinden murdar* değildir. Ama bir şeyi murdar sayan için o şey murdardır.
15 Yediğin bir şey yüzünden kardeşin incinmişse, artık sevgi yolunda yürümüyorsun demektir. Mesih'in, uğruna öldüğü kardeşini yediklerinle mahvetme!
16 Size göre iyi olanın kötülenmesine fırsat vermeyin.
17 Çünkü Tanrı'nın Egemenliği*, yiyecek içecek sorunu değil, doğruluk, esenlik ve Kutsal Ruh'ta sevinçtir.
18 Mesih'e bu yolda hizmet eden, Tanrı'yı hoşnut eder, insanların da beğenisini kazanır.
19 Öyleyse kendimizi esenlik getiren ve karşılıklı gelişmemizi sağlayan işlere verelim.
20 Yiyecek uğruna Tanrı'nın işini bozma! Her yiyecek temizdir, ama yedikleriyle başkasının sürçmesine yol açan kişi kötülük etmiş olur.
21 Et yememek, şarap içmemek, ya da kardeşini tökezlendiren, veya sürçtüren, veya zayıflık çektiren şeyi yapmamak iyidir.
22 Bu konulardaki inancını Tanrı'nın önünde kendine sakla. Onayladığı şeyden ötürü kendini yargılamayan kişi ne mutludur!
23 Ama bir yiyecekten kuşkulanan kişi onu yerse yargılanır; çünkü imanla yemiyor. İmana dayanmayan her şey günahtır.

Bölüm 15

1 İmanı güçlü olan bizler, kendimizi hoşnut etmeye değil, güçsüzlerin zayıflıklarını yüklenmeye borçluyuz.
2 Her birimiz komşusunu ruhça geliştirmek için komşusunun iyiliğini gözeterek onu hoşnut etsin.
3 Çünkü Mesih bile kendini hoşnut etmeye çalışmadı. Yazılmış olduğu gibi: "Sana edilen hakaretlere ben uğradım."

4 Önceden ne yazıldıysa, bize öğretmek için, sabırla ve Kutsal Yazılar'ın verdiği cesaretle umudumuz olsun diye yazıldı.
5 Sabır ve cesaret kaynağı olan Tanrı'nın, sizleri Mesih İsa'nın isteğine uygun olarak aynı düşüncede birleştirmesini dilerim.
6 Öyle ki, Rabbimiz İsa Mesih'in Tanrısı'nı ve Babası'nı birlik içinde hep bir ağızdan yüceltesiniz.
7 Bu nedenle, Mesih sizi kabul ettiği gibi, Tanrı'nın yüceliği için birbirinizi kabul edin.
8 Şimdi ben diyorum ki, İsa Mesih Tanrı'nın gerçeği için sünnetliliğin hizmetkârı oldu, öyle ki, atalara olan vaatleri pekiştirsin,
9 Centiller de Allah'ı merhameti için yüceltsinler; yazılmış olduğu gibi: Bunun için Centiller arasında sana ikrar edeceğim, ve adına ezgiler söyleyeceğim.
10 Ve yine diyor ki, Ey Centiller onun halkıyla sevinin.
11 Ve yine, Ey tüm Centiller, Rab'bi övün; ve ey bütün halk, ona övgüler sunun.
12 Yeşaya da şöyle diyor: "İşay'ın Kökü ortaya çıkacak, Uluslara egemen olmak üzere yükselecek. Uluslar O'na umut bağlayacak."
13 Umut kaynağı olan Tanrı, Kutsal Ruh'un gücüyle umutla dolup taşmanız için iman yaşamınızda sizleri tam bir sevinç ve esenlikle doldursun.
14 Size gelince, kardeşlerim, iyilikle dolu, her bilgiyle donanmış olduğunuzdan ben eminim. Ayrıca, birbirinize öğüt verebilecek durumdasınız.
15 Yine de Tanrı'nın bana bağışladığı lütufla bazı noktaları yeniden anımsatmak için size yazma cesaretini gösterdim.
16 Ben Tanrı'nın lütfuyla uluslar yararına Mesih İsa'nın hizmetkârı oldum. Tanrı'nın Müjdesi'ni bir kâhin* olarak yaymaktayım. Öyle ki uluslar, Kutsal Ruh'la kutsal kılınarak Tanrı'yı hoşnut eden bir sunu olsun.

17 Bunun için Mesih İsa'ya ait biri olarak Tanrı'ya verdiğim hizmetle övünebilirim.
18 Çünkü Centiller'in söz dinlemesi için Mesih'in benim aracılığımla, sözle ve işle,
19 Güçlü belirtiler ve harikalarla, Tanrı'nın Ruhu'nun kudretiyle yaptıklarından başka şeylerden söz etmeye cesaret edemem; şöyle ki, Yeruşalim'den dolaşarak İlirikum'a kadar Mesih'in İncili'ni tamamen vaaz ettim.
20 Bir başkasının attığı temel üzerine inşa etmemek için Müjde'yi Mesih'in adının duyulmadığı yerlerde yaymayı amaç edindim.
21 Yazılmış olduğu gibi: "O'ndan habersiz olanlar görecekler. Duymamış olanlar anlayacaklar."
22 İşte bu yüzden yanınıza gelmem kaç kez engellendi.
23 Şimdiyse bu yörelerde yerim olmadığından, yıllardan beri de yanınıza gelmeye büyük arzum olduğundan,
24 Ispanya'ya ne zaman gidersem size uğrarım; çünkü geçerken sizi görmek ve önce bir süre arkadaşlığınıza doyduktan sonra oraya doğru tarafınızdan gönderilmek umudundayım.
25 Ama şimdi kutsallara bir hizmet için Yeruşalim'e gidiyorum.
26 Çünkü Makedonya ve Ahaya'da bulunanlar, Yeruşalim'deki kutsallar arasında yoksul olanlar için yardım toplamayı uygun gördüler.
27 Evet, uygun gördüler. Gerçekte onlara yardım borçlular. Uluslar, onların ruhsal bereketlerine ortak olduklarına göre, maddesel bereketlerle onlara hizmet etmeye borçlular.
28 Bu işi bitirip sağlanan yardımı onlara ulaştırdıktan sonra size uğrayacağım, sonra da İspanya'ya gideceğim.
29 Ve eminim ki, yanınıza geldiğimde, Mesih'in İncili'nin bereketinin doluluğuyla geİeceğim.
30 Kardeşler, Rabbimiz İsa Mesih ve Ruh'un sevgisi adına size yalvarıyorum, benim için Tanrı'ya dua ederek uğraşıma katılın.

31 Yahudiye'deki imansızlardan kurtulmam için ve Yeruşalim'e olan hizmetimin kutsallarca kabul edilmesi için dua edin.
32 Öyle ki, Tanrı'nın isteğiyle sevinçle yanınıza gelip sizlerle gönlümü ferahlatayım.
33 Esenlik veren Tanrı hepinizle birlikte olsun! Amin.

Bölüm 16

1 Kenhere'deki kilisenin* görevlisi olan kızkardeşimiz Fibi'yi size salık veririm.
2 Kutsallara yaraşır biçimde onu Rab'bin adına kabul edin. Herhangi bir ihtiyacı olursa, kendisine yardım edin. Çünkü o, ben dahil, birçoklarına destek sağlamıştır.
3 Mesih İsa yolunda emektaşlarım olan Priska ve Akvila'ya selam edin.
4 Onlar benim uğruma yaşamlarını tehlikeye attılar. Yalnız ben değil, öteki ulusların* bütün kiliseleri de onlara minnettardır.
5 Onların evindeki inanlılar topluluğuna* da selam söyleyin. Asya İli'nden* Mesih'e ilk iman eden sevgili kardeşim Epenetus'a selam edin.
6 Sizin için çok çalışmış olan Meryem'e selam söyleyin.
7 Mesih'in elçileri arasında tanınmış ve benden önce Mesih'e inanmış olan soydaşlarım ve hapishane arkadaşlarım Andronikus'la Yunya'ya selam edin.
8 Rab'be ait olan sevgili kardeşim Ampliatus'a selam söyleyin.
9 Mesih yolunda emektaşımız olan Urbanus'a ve sevgili kardeşim Stakis'e selam edin.
10 Mesih'in beğenisini kazanmış olan Apellis'e selam söyleyin. Aristobulus'un ev halkından olanlara selam edin.
11 Soydaşım Herodion'a selam söyleyin. Narkis'in ev halkından Rab'be ait olanlara selam söyleyin.

12 Rab'bin hizmetinde çalışan Trifena'yla Trifosa'ya selam edin.
Rab'bin hizmetinde çok çalışmış olan sevgili Persis'e selam söyleyin.
13 Rab'bin seçkin kulu olan Rufus'a ve bana da annelik etmiş olan
annesine selam edin.
14 Asinkritus, Flegon, Hermes, Patrovas, Hermas ve yanlarındaki
kardeşlere selam edin.
15 Filologus'la Yulya'ya, Nereus'la kızkardeşine, Olimpas'la
yanlarındaki bütün kutsallara selam edin.
16 Birbirinizi kutsal öpüşle selamlayın. Mesih'in bütün kiliseleri size
selam ederler.
17 Kardeşler, size yalvarırım, aldığınız öğretiye karşı gelerek
ayrılıklara ve sapmalara neden olanlara dikkat edin, onlardan
sakının.
18 Böyle kişiler Rabbimiz Isa Mesih'e değil, kendi midelerine kulluk
ediyorlar. Saf kişilerin yüreklerini kulağı okşayan tatlı sözlerle
aldatıyorlar.
19 Sözdinlerliğinizi herkes duydu, bu nedenle sizin adınıza
seviniyorum. İyilik konusunda bilge, kötülük konusunda deneyimsiz
olmanızı isterim.
20 Esenlik veren Tanrı çok geçmeden Şeytan'ı ayaklarınızın altında
ezecektir. Rabbimiz İsa Mesih'in inayeti sizinle olsun. Amin.
21 Emektaşım Timoteos, soydaşlarımdan Lukius, Yason ve Sosipater
size selam ederler.
22 Mektubu yazıya geçiren ben Tertius, Rab'be ait biri olarak size
selamlarımı gönderirim.
23 Bana ve bütün inanlılar topluluğuna konukseverlik eden Gayus
size selam eder. Kent haznedarı Erastus'un ve Kuartus kardeşin size
selamları var.
24 Rabbimiz İsa Mesih'in inayeti hepinizle olsun. Amin.
25 Tanrı, duyurduğum Müjde ve İsa Mesih'le ilgili bildiri uyarınca,
sonsuz çağlardan beri saklı tutulan sırrı açıklayan vahiy uyarınca sizi
ruhça pekiştirecek güçtedir.

26 O sır şimdi aydınlığa çıkarılmış ve öncesiz Tanrı'nın buyruğuna göre peygamberlerin yazıları aracılığıyla bütün ulusların iman ederek söz dinlemesi için bildirilmiştir.
27 Bilge olan tek Tanrı'ya İsa Mesih aracılığıyla sonsuza dek yücelik olsun! Amin.